

தொழில்திபரும், விஞ்ஞான மேதையுமான திரு. ஜி. டி. நாயுடு அவர்களின் மறைவு குறித்து.

[மேலவைத் தலைவர்]

[1974 சனவரி 18]

கின்றேன். அன்னாரின் மறைவுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையில் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடம் மௌனமாக நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

(அவையினர் இரண்டு நிமிடங்கள் மவுனமாக எழுந்து நின்றனர்.)

3. இரங்கற் தீர்மானம்

பெரியார் திரு. ஈ. வெ. இராமசாமி அவர்களின் மறைவு குறித்து

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே, தந்தை பெரியார் திரு. ஈ. வெ. இராமசாமி அவர்கள் கடந்த டிசம்பர் திங்கள் 24-ஆம் நாள், இயற்கை எய்தினார் என்ற செய்தியை ஆழ்ந்த வருத்தத்துடன் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களை இரங்கல் தீர்மானத்தை முன்மொழியும்படி வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

“நமது தமிழகத்தின் ஒப்பற்ற தனிப் பெருந்தலைவரும், தந்தை பெரியார் என்று மக்களால் அன்புடன் அழைக்கப்பெற்றவரும், இந்திய நாட்டு விடுதலை இயக்கத்தின் தளபதிகளில் ஒருவரும், ஐந்தியற்ற சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று பாடுபட்டவரும், சுயமரியாதை இயக்கத்தின் தந்தையும், சமூகத்தின் மூட நம்பிக்கைகளைக் களைய தன் வாழ்நாள் முழுவதும் பணியாற்றியவரும், தமிழ்ச் சமுதாயம் மேன்மையடைய வேண்டுமென்று தியாகம் பல செய்தவருமான பெரியார் திரு. ஈ. வெ. இராமசாமி அவர்கள் மறைவு எய்தியமை குறித்து இம்மன்றம் தனது ஆழ்ந்த இரங்கலையும், ஆருத்துயரையும் தெரிவிப்பதோடு பெரியார் மறைவால் வருந்தும் அவரது துணைவியார் மணியம்மையாருக்கும், குடும்பத்தினருக்கும் தனது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

தலைவரவர்களே, தமிழகம் மட்டுமின்றி இந்திய நாடு முழுவதும், ஏன் கடல் கடந்து வாழ்கின்ற தமிழ் மக்கள் அனைவரும் வேதனைப்படத்தக்க அளவுக்கு தந்தை பெரியார் அவர்கள் மறைந்து விட்டார்கள். இரங்கல் தீர்மானத்திலே குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போல, தமிழ் சமுதாயத்தினுடைய விடிவெள்ளியாக பெரியார் அவர்கள் திகழ்ந்தார்கள். அவர்களுடைய பொதுப்பணி உழைப்பு,

1974 சனவரி 18]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

உழைப்பு, உழைப்பு என்கின்ற அடித்தளத்திலே கட்டப் பட்டதாகும். ஓயாமல் அவர்கள் உழைத்தார்கள். தன் மனத்திற்கு சரி என்பதை எப்படிப்பட்ட எதிர்ப்புகள் சூழ்ந்து வந்தாலும் பொருட்படுத்தாமல் எடுத்துச் சொல்கின்ற அஞ்சாமை நிறைந்த வீரராக பெரியார் அவர்கள் விளங்கினார்கள். கொண்ட கொள்கையில் எவ்வளவு பிடிவாதமாக இருந்தார்கள் என்பதை அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாறு நமக்கு விளக்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. இந்திய நாட்டினுடைய விடுதலைப் போராட்டத்தில் தமிழகத்தினுடைய தலைமைப் பொறுப்பு பெரியார் அவர்களிடத்திலே ஒரு காலத்திலே இருந்தது. அந்தக் காலத்தில் பெரியார் அவர்கள் காந்தியடிகளிடத்திலே கொண்டிருந்த பேரன்பும், காந்தியடிகளின் கொள்கைகளை நிறைவேற்றுவதிலே காட்டிய தீவிரமான ஆர்வமும் இன்றைக்கும் தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய உள்ளத்தில் பசுமையாக நிழலாடிக் கொண்டிருக்கின்றது. மதுவிலக்குக் கொள்கையை காந்தியடிகள் வெளியிட்ட போது, தென்னை மரங்களிலே கலயங்கள் கட்டுவதால் மதுவிலக்கை அமுல் படுத்த முடியாத நிலை இருக்கிறது என்பதை பெரியார் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லி, தனக்குச் சொந்தமான 500-க்கும் மேற்பட்ட தென்னை மரங்களை வெட்டிச் சாய்த்து, அன்றைக்கு மதுவிலக்குக் கொள்கையில் தனக்கு இருக்கின்ற பேரார்வத்தை எடுத்துக் காட்டியவர்கள் ஆவார்கள். அதைப் போலவே காந்தியடிகளுடைய கதர் இயக்கத்திற்குத் தமிழகத்திலே முதன்முதலாக கால் கோள் விழா நடத்தியவர் பெரியார் அவர்கள் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. சாதி ஒழிப்பை வெறும் உதட்டளவு உச்சரிப்பாகக் கொள்ளாமல், அதை ஒழிப்பதற்கு வைக்கம் வரைச் சென்று பெரும் போராட்டத்தை நடத்தினார். அதன் காரணமாக வைக்கம் வீரர் என்கின்ற பட்டம் பெரியார் அவர்களைத் தேடிச் சேர்ந்தது. பெரியார் அவர்கள் ஓய்வு இல்லாமல் உழைத்தார்கள் என நான் குறிப்பிட்டேன். இறுதிக்காலம் வரையிலே அவ்வாறே உழைத்தார். அவர் வேலூர் மருத்துவ மனையிலே இருந்த காலத்திலேயும் கூட 24-ந் தேதி தயாரிக் கப்பட்ட சுற்றுப்பயணம் தொடரும் என்றுதான் பத்திரிகைகளிலே அறிவித்தார். ஆனால் அந்த சுற்றுப்பயணம் தொடராமலேயே போயிற்று. பெரியார் அவர்கள் இயக்கத்தின் சார்பிலும் சொந்த சார்பிலும் சேர்த்த செல்வத்தை நல்ல காரியங்களுக்காகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்கின்ற அக்கறையோடு பல்வேறு நன்கொடைகளை அளித்திருக்கின்றார்கள். திருச்சியிலே இருக்கின்ற பெரியார் கல்லூரிக்கு ரூ. 5 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட தொகையை பெரியார் அவர்கள் வழங்கினார்கள். திருச்சியில் மருத்துவ மனையில் உள்ள ஒரு துணைக் கட்டிடத்திற்கு பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை வழங்கினார்கள். ஈரோட்டிலே ஒரு மருத்துவ மனைத் துணைக் கட்டிடத்திற்காக கிட்டத்தட்ட லட்ச ரூபாய் அளவிற்கு நன்கொடை வழங்கினார்கள். அவைகள் அல்லாமல் அனாதைப்

பெண்கள், சிறுவர்கள் இவர்களுையெல்லாம் வைத்துப்பராமரிக்கத் தக்கதொரு பணியினை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, இந்த சிறுவர்களுக்கு அபயம் அளிக்கின்ற இடமாக இன்றைக்கும் பெரியார் அவர்களுடைய இல்லம் விளங்குகின்றது. அவர்கள் மிகுந்த எளிமையானவர்கள், சிக்கனமானவர்கள் என்பதற்கு ஏராளமான எடுத்துக்காட்டுக்கள் உண்டு. கடந்த ஆண்டு தஞ்சைத் தரணியில் தமிழ் நாட்டு மக்களால், போர்பு கொண்டவர்களால், அவர்களின் அன்பிற்கு அடையாளமாக, பெரியார் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய சுற்றுப்பயணத்திற்கு ஏற்றவாறு, எல்லா வசதிகளும் அமைந்த ஒரு வேன் வாங்கித் தரப்பட்டது. ஆனால் அதனை பெரியார் அவர்கள் இறுதிக்காலத்தில், செலவு அதிகமாகிறது, அது மாத்திரமல்லாமல் மிகுந்த ஆடம்பரமாக அந்த வண்டி இருக்கின்றது என்று கருதிய காரணத்தினால், அதனை உபயோகிக்க தள்ளாத வயதிலும் மறுத்துவிட்டார்கள். எவ்வளவோ தடுத்தும் கேளாமல், அவர்கள் நடந்த இருந்த போராட்டத்திற்காக தமிழ்நாடு முழுவதும் அம்பாசிபுர் காரிலேயே ஏறக்குறைய இரண்டு வார காலமாகச் சுற்றுப்பயணம் செய்தார்கள். அதுவே அவர்களுடைய இறுதிக்காலத்திலே வந்த உடல் நோய்க்குக் காரணமாக ஆயிற்று என்றும் கண்கலங்கச் சொன்னார்கள். இப்படி எளிமையான வாழ்வும், எவ்வளவோ அல்லல்கள், இன்னல்கள் இருந்தபோதிலும், பொது மக்களுக்காகப் பணியாற்ற வேண்டுமென்கின்ற சுறுசுறுப்பும், பேரார்வமும் பெற்ற பெரியார் அவர்கள் சமுதாய மூடநம்பிக்கைகளைக் களைந்துவிடவேண்டுமென்பதற்காக அரும்பாடுபட்டார்கள். சாதியை ஒழிக்கப் பாடுபட்டார்கள். கடவுளின் பெயரால் மேலிடங்களில் செய்யப்படுகின்ற எந்தத் தவறான பிரச்சாரங்களாக இருந்தாலும், அவைகளுையெல்லாம் கண்டிப்பதிலே பெரியார் அவர்கள் மிக அழுத்தந்திருத்தமாக இருந்தார்கள்.

பெரியார் அவர்கள் இன்றைக்கு இல்லையென்றாலும், அவருடைய கொள்கையிருக்கின்றது. லட்சியங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் வகுத்த அந்தத் தன்மானப் பாதை, சுயமரியாதைப் பாதை இருக்கின்றது. அவருடைய கொள்கை வெற்றிபெற அவருடைய எண்ணம் ஈடேற, நாம் உழைப்பதுதான் பெரியார் அவர்களுக்கு நாம் செய்கின்ற நன்றிக் கடன் என்பதை நாம் எடுத்துச் சொல்லி, இந்த அவையின் வாயிலாக தமிழக மக்களின் சார்பாக தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கும், அவர்களுடைய துணைவியார் திருமதி மணியம்மை அவர்களுக்கும் ஆறுதல் கூறுவதோடு நாமும்

1974 சனவரி 18]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஒருவருக்கொருவர் ஆறுதல் கூறிக்கொள்வதுதான் பொருத்தமானதாகும் என் பதையும் எடுத்துக்கூறி, பெரியார் அவர்கள் வாழ்க, அவர் புகழ் வாழ்க, அவருடைய கொள்கை வெல்க என்று கூறி அமைகின்றேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 4-10)

* திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிக் மேலவைத் தலைவரவர்களே, அவை யின் முன்னவர், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்போது முன்மொழிந்த இரங்கல் தீர்மானத்தில் கலந்துகொண்டு, நான் சில வார்த்தைகளைத் தெரிவித் துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாங்களெல்லாம் சிறு பள்ளி மாணவர்களாக இருந்த காலத்தில், 1925க்கு முன்னால் தமிழ் நாட்டின் தேசியத்தை உருவாக்கிய தூண்களில் அவரும் ஒருவர் ஆவார். பெரியார் ஈ. வெ. ரா அவர்களும், டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடு அவர்களும், ராஜாஜி அவர்களும் தமிழ் நாட்டில் தேசியத் திற்கு வித்திட்டார்கள். பெரியாரைப் போன்று எந்த விஷயத்திலும் சந்தேக மில்லாமல் வெட்டு ஒன்று, துண்டு இரண்டு என்று பேசக் கூடிய தலைவரைப் பார்ப்பது அரிது. பொதுவாக அரசியலில் ஈடுபடுபவர்கள் நாளை, நாம் இன்று பேசுவதற்கு வேறு அர்த்தம் ஏதாவது சொல்ல முடியுமாவென்று யோசித்துக் கொண்டே பேசுவார்கள். ஈர்த்தப் படும்படியான வார்த்தைகளைப் பேசுவார்கள. ஆனால் பெரியாருடைய வாழ்க்கையில் அப்படி என்றுமே நிகழ்ந்தது கிடையாது. அவர் பேசிய பேச்சுக்கு இரண்டு அர்த்தமே கிடையாது, ஒரே அர்த்தம் தான். அந்த மாதிரித் தலைவரை நம் தேசத்தில் பார்க்க முடியாது. அவருக்கு வைக்கம் வீரர் என்ற பெயரை அண்ணல் காந்தியடிகள் சூட்டினார்கள். காந்தியடிகள் வகுத்த திட்டங்களை அவரே முன்னின்று தமிழ் நாட்டில் நடத்தினார். தீண்டாமை ஒழிப்பு, ஆலயப் பிரவேசம், மூடப் பழக்க வழக்கங்களை ஒழித்தல், ஜாதி மத பேதங்களை ஒழித்தல் முதலியவை அண்ணல் காந்தியடிகளின் அடிப்படைக் கொள்கைகளில் முதன்மையானவை. ஆகவே பெரியார் கடைப்பிடித்த கொள்கை, காந்தியடிகளின் கொள்கைகளுக்கு விரோதமானது என்று சொல்ல முடியாது. அவைகளைத் துரிதமாகச் செய்ததால் அவரால் பாராட்டப்பட்டார். எங்களுக்கெல்லாம் ஒரு உணர்ச்சியைக் கொடுத்து, அந்தக் காலத்திலே 1926-27ம் ஆண்டிலே காங்கிரசிலே நாங்கள் ஈடுபடும்படியான ஒரு நிலைமையை உண்டு பண்ணியவர் அவர் தான். இல்லையென்றால் வெகு காலத் திற்குப் பின்னால் நாங்கள் காங்கிரசில் சேர்ந்திருக்கலாம். எங்களுக்குப் பள்ளிப் பருவத்திலே தேச பக்தியை உண்டு பண்ணியவர் அவர் தான். பின்னரும் சில சமயங்களில் அவருடன் நெருங்கிப் பழகும்படியான பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. அவரோடு 3 தினங்கள் கூடவே இருந்தேன். 1954ம் வருஷம் தலைவர் காமராஜர் தேர்தலில் குடியாத்தத்தில் அவர் முழு மூச்சாக வேலை செய்தபோது, அவர் கூடவே இருக்கும்படியான பாக்கியம் எனக்குக்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 சனவரி 18]

கிடைத்தது. அவர் சாப்பிடும்போது நானும் சாப்பிடுவேன். ஒவ்வொரு வேளையும் அவரை அழைத்துக்கொண்டு பல பகுதிகளுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலைமையில் இருந்தேன். நான் ஆச்சரியப்படுவது உண்டு. அவர் வயதில் இவ்வாறு நம்மால் உழைக்க முடியுமா என்று நினைத்துப் பார்க்கக் கூட முடியாது. நம்முடைய நல்வழிகளிலே முயற்சியைப்பற்றி அடிக்கடி சொல்வது உண்டு. கண் துஞ்சார் என்பது போல அவருக்கு துக்கம் வராது போலும். ஏதாவது நினைத்துக்கொண்டேயிருப்பார் போலும். ராத்திரி 12 மணிக்கு 10 பேர்களை அழைத்து நானேக்குக் காலையில் இன்னின்ன இடங்களுக்குப் போக வேண்டும், இத்தனை கூட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று உத்தரவிடுவார். நாங்கள் விடிய விடிய அவர் போக வேண்டிய கூட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்தோம். இம்மாதிரி நினைத்த காரியத்தை அப்போதே முடித்து விட வேண்டுமென்பதற்கு அவர் உதாரணமாக இருந்தார். அவர் வழி தவறி என்றும் போனது கிடையாது. அவருடைய வாழ்க்கையில் இரகசியம் என்பது கிடையாது. அவர், பட்டவர்த்தனமாக எல்லோரும் தெரிந்து கொள்ளும்படியாக நடந்து வந்திருக்கிறார். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அபிப்பிராய பேதம் ஏற்படும்படியான மத விஷயங்களில் தலையிடுகிறோமே என்பதற்காக அவர் கொஞ்சமும் பின் வாங்கியது கிடையாது. தன் மனதில் பட்டதைக் கடைசி வரை சாதித்து ஒரு பெரிய வெற்றி வீரனை அவர் நம்மை விட்டு மறைந்திருக்கிறார். இன்று தமிழ் நாட்டில் யாரும் அவரைப்பற்றிக் குறைத்து மதிக்கக் கூடிய நிலைமை கிடையாது. 95 ஆண்டுக் காலம் ஒரு பெரிய மலை போன்று இருந்து வழி காட்டிச் சென்றிருக்கிறார். இன்னும் 4, 5 ஆண்டுகள் இருந்திருந்தால், செஞ்சரி அடித்திருப்பார். அப்பேர்ப்பட்ட வீரர் நல்ல பல வழிகளைக் காட்டியிருக்கிறார். கடந்த 50, 60 ஆண்டு காலங்களில் தமிழ் நாட்டின் சீர்திருத்தப் பாதையை வழி வகுத்துக் கொடுத்து விட்டுப் போயிருக்கிறார். இந்த சீர்திருத்தப் பாதையை உலகமெல்லாம் கொண்டாட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். தைரியமாக அந்தக் காலத்தில் செய்து வந்தவர் அவர் தான். அவர் வழியைப் பின்பற்றி தேசியத்திலும், சமூகச் சீர்திருத்தத்திலும் உழைப்பது தான் அவருக்கு செய்யக் கூடிய கைம்மாறு. அப்பேர்ப்பட்ட வீரரை இழந்து நிற்கிறோம் என்றாலும் அவருடைய பாதை மறையாத பாதை. அந்தப் பாதையில் சென்று சமூக சீர்திருத்தத்தையும் தேச பக்தியையும் நிலைநாட்டுவதற்கு உழைப்போம் என்று கங்கணம் கட்டிக்கொள்வது தான் அவருக்குச் செய்யக் கூடிய உண்மையான அஞ்சலியாகும். ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தில் எனது பங்கையும் செலுத்திக்கொண்டு எனது ஆழ்ந்த வருத்தத்தை எங்கள் கட்சியின் சார்பாக அவருடைய குடும்பத்தாருக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்,

1974 சனவரி 18]

* திரு. சா. கணேசன் : அவைத் தலைவரவர்களே, தமிழகத்திலே மிகப் பெரிய தலைவர்களாக விளங்கிய மிகச் சிலருள்ளே ஒருவராக விளங்கியவர் இன்று நம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார்கள். பழைய பரம்பரை என்று சொல்கிறவர்களிலே, நான் கருதுவது, என்னைப் பொறுத்த வரையிலே— இறுதியாக இருந்தவர் மறைந்து விட்டார் என்று கருதுகிறேன். முழுக்க, முழுக்க, நேர்மையும், நெஞ்சுறுதியும் வாய்ந்த அரசியல் சமுதாயத் தலைவர்களிலே மிகக்குறிப்பிடத் தக்க ஒருவராக பெரியார் அவர்கள் விளங்கினார்கள். பிறர் என்ன கருதினாலும் சரி, தாம் சரி என்று உணர்வதைக் கொஞ்சமும் அஞ்சாமல் மிகத் தெளிவாகப் பேசுவதிலே எவரையும் மிஞ்சியவராக விளங்கியவராக அவர்கள் இருந்தார்கள். பல விஷயங்களிலே, பல பெரியவர்களோடு தமக்குக் கருத்து முரண்பாடு ஏற்பட்டாலும், அதை எவ்வளவுக்கு அழுத்தமாகக் கண்டிக்க அல்லது மறுக்கத் தயங்கவில்லையோ அங்ஙனமே அத்தகைய பெரியவர்களின் அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டவும் அவர் என்றுமே தயங்கியதில்லை. எம்மான் காந்தியடிகள் இறத்தபிறகு இந்தியாவிற்கு ‘இந்தியா’ (பிற்பகல் 4-20).

என்று பெயரை மாற்றி ‘காந்தியா’ என்று பெயரிடவேண்டும் என்று கூறுகிற அளவிற்கு, அவ்வளவு உன்னதத் தலைவராக அவர்கள் விளங்கினார்கள். அங்ஙனமே காந்தியடிகளோடு மிக நெருங்கிய தொடர்பினைக் கொண்டு இருந்ததைப் போலவே அவர்களோடு மிக முரணான கருத்துக்களையும் கொண்டு இருந்தார் பெரியார் அவர்கள். அதுபோன்றே இராஜாஜி அவர்களோடு பல முரண்பாடான கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனாலும் அவர்களுக்குள் இருந்த ஒரு இணைப்பு, பரஸ்பர மரியாதை எந்தக் காலத்திலும் குறையவில்லை. இராஜாஜி அவர்களுடைய இறுதிக்காலத்திலே நாங்கள் எல்லோரும் அவர்களோடு இருந்தோம். நம்மில் பலரும் இருந்தோம். அப்பொழுது பெரியார் அவர்கள் இராஜாஜி அவர்களைப் பன்முறை மருத்துவ மனையில் கண்டது மட்டுமின்றி இறுதிக் கட்டத்திலும் வந்து, கடைசிவரையில் இருந்து தம்முடைய ஆழ்ந்த அன்பினைத் தெரிவித்த பெரியாராக விளங்கினார்கள் அவர்கள். இத்தகைய ஒரு பெரு மகனார், ஏதோ தமிழகத்தில் சமுதாயப் பிரச்சாரத்தினை மட்டுமே செய்தார் என்று இப்போதுள்ள தலைமுறையில் பலர் எண்ணக்கூடும். ஆனால் பழங்கால அரசியல் தலைவர்களிலே தலைசிறந்த ஒருவராக அவர்கள் விளங்கியதை ஓரளவிற்கு நேரே கண்ட பேறு எனக்கு உண்டு. எப்படி வட நாட்டிலே ‘பால், லால், ப்பால் (Bal-Lal-Pal) என்று சொன்னோமோ அதுபோன்றே தென் நாட்டிலே ‘நாயுடு, நாயக்கர், முதலியார்’ என்று சொல்லுகின்ற நிலை ஏற்பட்டது. ‘டாக்டர் வாதாராஜலு நாயுடு, இராமசாமிப் பெரியார், திரு. வி. க.’ ஆக இந்த மூன்று பெரியவர்களின் பெயர்களையும்

[திரு. சா. கணேசன்]

[1974 சனவரி 18]

அப்படிக்குறிப்பிடும் அளவிற்கு தமிழ் நாட்டில் மூன்று பெரும் தலைவர்களாக அன்று விளங்கினார்கள். பெரியார் அவர்களுக்குப் பிறகுதான் இராஜாஜி அவர்கள் இந்தத் துறையில் வந்து சேர்ந்தார்கள் என்று கூட வரலாற்று அடிப்படையில் சொல்ல ஆசைப்படுகின்றேன். அப்போதும்கூட இராஜாஜி அவர்களும் பெரியார் அவர்களும்—அவர்களிடையே விளங்கிய இணைப்பு பேரதிகாரக் கத்தக்க நிலைமையில் இருந்ததைப் பார்த்தோம். காஞ்சிபுரம் மாநாட்டினைப் பார்த்தவர்களுக்கு அது தெரியும். இப்படி யெல்லாம் தேசியத் துறையிலாகட்டும், சமுதாயத்துறையிலாகட்டும், அல்லது பிற துறையிலாகட்டும், பல்வேறு துறைகளிலும் மிக உண்மையான ஈடுபாட்டோடு, உறுதியோடு, நேர்மையோடு நின்ற ஒரு தலைமகனை தமிழகம் இழந்திருக்கின்றது. அத்தகைய உறுதியும் நேர்மையும் உள்ள பெருமகனுக்கு நம் மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இரங்கல் தீர்மானத்தின் உணர்ச்சியில் நானும் கலந்துகொண்டு, என்னுடைய கட்சி சார்பாகவும், என் சொந்த சார்பிலும் வணக்கம் நிறைந்த மரியாதையை அப்பெருமகனுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுவதோடு அவரது ஆன்மா பரிபூரண சாந்தியடைய ஆண்டவன் அருள் வேண்டுமென்று வேண்டி அமைகின்றேன், வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவரவர்களே, தந்தை பெரியார் அவர்களின் மறைவு குறித்து நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இரங்கல் தீர்மானத்தை முன் மொழிந்ததை ஆதரித்துப் பேசுகையில் என் வாழ்க்கையில் அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு சில சம்பவங்களை மாத்திரம் முதலில் சொல்லிக்கொண்டு, பின்னர் என் கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

நான் சென்னையில் கல்லூரியில் படித்துத் திரும்பிச் சென்ற காலத்தில்தான் பெரியார் அவர்கள் சுயமரியாதை இயக்கத்தை ஆரம்பித்து வைத்திருந்தார்கள். அப்போதுதான் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் முதலாவதாக திரு. எம். கே. ரெட்டியார் அவர்கள் முதலாவது சுயமரியாதை மகாநாட்டை நடத்தியிருந்தார்கள். இரண்டாவது மகாநாடு விருதுநகரில் நடந்தது. அதை மறைந்த பெரியார் இராமசாமி அவர்களோடு நானும் சேர்ந்து நடத்தினேன். அதையொட்டி நடைபெற்ற இளைஞர் மகாநாட்டிற்கு நான் வரவேற்புக் குழுவின் தலைவராக இருந்தேன். பெரியார் இராமசாமி அவர்கள் அரசியல் மகாநாட்டுக்குத் தலைமைவகித்தார்கள். அப்படி அவர்களோடு நான் ஐந்தாண்டு ஆரூண்டு காலத்திற்கு இணைந்து செயல்பட்டுவந்தேன். பின்னர் நான் காங்கிரஸ் மகாசபையில் சேர்ந்தபிறகுதான் அவர்களுடைய

1974 சனவரி 18] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

இயக்கங்களிலே நான் நேரடியாக ஈடுபட முடியவில்லை. ஆனாலும் ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் செய்து வந்த சமுதாய சீர்திருத்தச் சேவைகளில் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருந்த துணிந்த மனப்பான்மையானது தமிழ்நாட்டில் எவ்வளவு தூரம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பலனளித்திருக்கிறது என்று பார்த்தால், அதுவே ஒரு பெரிய சீர்திருத்த வரலாறாகும். இதை நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் நேற்று குறிப்பிட்டார்கள். நம் ஆளுநர் அவர்களும் தங்களுடைய உரையில் முதல் பத்தியில் மிக அழகாக பெரியார் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சிறப்பைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். பெரியார் இராமசாமி அவர்கள் மிகச் சிறந்த ஒரு லட்சியத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதாவது எலெக்ஷனில் நிற்பதில்லை என்று. எலெக்ஷனில் நிற்பது என்றால், சமயத் திற்குத் தகுந்தபடி பேசுவது, ஆளுக்குத் தகுந்தபடி பேசுவது என்று மனத்திலே ஒரு குழப்பம் உண்டாகும். எனவே எலெக்ஷனிலேயே நிற்பதில்லை என்று வைத்துக்கொண்டு, மக்களுக்குச் சேவை செய்வது, அவர்களிடம் ஜாதி மத பேதங்களால் ஏற்படும் தீமைகளை எடுத்துச் சொல்லி அவர்களுடைய வாழ்க்கையை நல்லபடி அமைப்பது என்று கங்கனம் கட்டிக் கொண்டு கடந்த ஐம்பது அறுபது ஆண்டுகளாக அந்தக் காரியத்தையே திறம்படச் செய்து வந்தார்கள். அவர்களை முதலில் சந்தித்ததற்குப் பிறகு வெகு நாள் கழித்து ஒரு நாள் அவர்கள் குற்றாலத்தில் இருக்கும்போது, நண்பர் ஜீவா அவர்களும் உடன் இருந்த நேரத்தில், நான் அவரைச் சந்திக்கப்போனபோது, என்னைப் பார்த்து என் பெயரைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டார்கள்; அவ்வளவு ஞாபக சக்தி. பிறகு இருபது ஆண்டுகள் கழித்து எங்கள் ஊரிலே நடைபெற்ற ஒரு கல்யாணத்தில் பார்த்தபோதும் என் பெயரைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டு விசாரித்தார்கள். பிறகு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அமெரிக்கா சென்று வந்த பிறகு 'கலைவாணர் அரங்கில்' என்னைப் பார்த்தபோதுகூட பழைய ஞாபகத்தை வைத்துக்கொண்டு, 'வா தம்பி' என்று அன்போடு அழைத்துப் பேசினார்கள். சமுதாயத்திலுள்ள இந்த மூடப் பழக்க வழக்கங்கள், ஜாதி சமய வேறுபாடுகள் எல்லாம் ஒழிய வேண்டும், தலைவிதி என்ற எண்ணம் யாருக்கும் இருக்கக்கூடாது, மனிதன் தன்னுடைய முயற்சியினால், படிப்பினால், உழைப்பினால் எல்லாவற்றையும் ஜெயிக்க வேண்டும் என்ற உறுதியான மனப்பான்மையை நாம் கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் கொண்டிருந்த எண்ணம் இந்த நாட்டிலே மக்களிடம் நன்றாகப் பதிந்திருக்கின்றது என்றால், அப்படி ஒரு மன மாற்றம் மக்களிடம் ஏற்பட்டதற்கான காரணம், பெருமை அவர்களுக்குத்தான் உண்டு என்பது என்னுடைய ஆணித்தரமான நம்பிக்கை. அந்த முறையில்

[திரு. எஸ். ஜெயராம செட்டியார்] [1974 சனவரி 18]

அந்தக் காரியத்தை தம்முடைய கடைசிகாலம் வரையில் விடாப்பிடியாகச் செய்து வந்தார்கள். மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த போதும் கூட, தொட்டியைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு, எங்கே திராவிடர் கழகப் பிரச்சாரக் கூட்டம் என்றாலும் தவறாமல் நேரத்தில் வந்திருந்து, மிகத் துணிச்சலாகத் தமக்குச் சரி என்று பட்ட கருத்துக்களை மேடைகளில் சொல்லி வந்தார்கள். இப்படி கடும் நோய்வாய்ப்பட்ட பிறகும் கொள்கைகளைப் பரப்ப வேண்டும் என்று அலைந்த வேறு யாரையும் பார்த்திருக்க முடியாது. அவர் தம்முடைய கொள்கைகளைப் பரப்புவதில் அவ்வளவு தீவிரமாக இருந்தார்கள். இதிலே அவர் ஒரு பெரும் எடுத்துக்காட்டாகவே இருந்தார். என்னிடம் ஏப்போதும் பெரும் அன்பைக் காட்டிவந்தார். மிக ஆசாரமான வைணவக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் அவர். சம்பத் அவர்களுடைய தகப்பனார் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயக்கர் அவர்களைப் பார்த்திருக்கின்றேன். அவர் தம்முடைய நெற்றியில் நாமத்தைப் போட்டுக்கொண்டு நான் வருவார். அப்படிப்பட்ட தீவிர வைணவத்தில் ஈடுபாடுடைய அவருடைய சகோதரர் பெரியார் இராமசாமி அவர்கள். ஈரோடில் அவர்களுக்குப் பாதி ஊர் என்று சொல்லுவார்கள். அவ்வளவு செல்வாக்கான குடும்பத்தில் பிறந்த பெரியார் இராமசாமி அவர்கள் நாட்டிலே மக்கள் ஜாதிவேறுபாடுகளால் கஷ்டப்படுகின்றார்கள், அவர்களைச் சீர்தூக்கிவிட வேண்டும் என்ற ஒரே எண்ணத்தோடு முழு மூச்சோடு பாடுபட்டு வந்தார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல, பெரியார் அவர்கள் பண விஷயத்தில் மிகச் சிக்கனமாக இருப்பார்கள். எவ்வளவு பணம் இருந்தாலும், தம்முடைய சொந்த வாழ்க்கையில் மிகமிகச் சிக்கனமாக இருந்தார்கள். அப்படி இருந்து கடைசியில் ஒரு பெரும் 'ட்ரஸ்ட்டையே' ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். இனி நாம் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் என்னவென்றால் வருங்காலத்தில் அவர் விட்டுப்போயிருக்கும் நல்ல காரியங்களையெல்லாம் நாம் தைரியமாகச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய தைரியத்தை அவர்களிடமிருந்து நாம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர் செய்த காரியங்களையெல்லாம் நாம் மனத்தில் கொண்டு, தமிழ்நாட்டில் ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பணி செய்வதுதான் நாம் அவருக்குச் செய்யும் பணி என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொண்டு அவர்களுடைய ஆன்மா சாந்தியடைய வேண்டும் என்று சொல்லி அமருகிறேன்.

1974 சனவரி 18]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவரவர்களே, தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய மறைவு ஈடு செய்ய முடியாத தேசியப் பேரிழப்பாகும். அவருடைய பிரிவிற்காக, மறைவிற்காக தமிழக இஸ்லாமிய மக்களின் சார்பிலே ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கடந்த ஐந்தாண்டு காலத்திலே தமிழகம் நான்கு பெருந்தலைவர்களை இழந்து நிற்கின்றது. ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்பு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை நாம் இழந்தோம். அதையடுத்து, கண்ணியத்திற்குரிய காய்தே மில்லத் அவர்கள் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்தார்கள். அடுத்து பேரறிஞர், மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்களும் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்தார்கள். இப்போது திராவிடத் தந்தை பெரியார் அவர்களும் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்தது உண்மையிலேயே நாமெல்லாம் பெரும் நட்டத்திற்கு உள்ளானவர்கள் என்றுதான் நான் சொல்ல வேன். இப்படி பெருந்தலைவர்களெல்லாம் ஒருவர்பின் ஒருவராக நம்மைவிட்டுப் பிரியும் நிலையை ஆண்டவன் மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று நான் அவரிடத்தில் சபையின் சார்பிலே பிராத்திக்கின்றேன்.

பெரியார் அவர்கள் புரட்சிகரமான பல சீர்த்திருத்தங்களை அமுல்நடத்துவதற்குக் காரணகர்த்தாவாக இருந்தார்கள். மதத்தின் பெயரால் வதைக்கப்பட்ட, சுரண்டப்பட்ட மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்று அவர் அந்தப் பணியிலே தம்மையே அர்ப்பணித்துக்கொண்டார்கள். அது அவர்களுடைய ஒரு பெரும் சாதனை என்றே சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் அரசியல்வாதியாக இருந்தார்களா அல்லது சீர்த்திருத்தவாதியாக இருந்தார்களா என்று கேட்கப்பட்டால், அந்தக் கேள்விக்கு என்னால் சரியான பதில் சொல்ல முடியாது.

(பிற்பகல் 4-30)

ஆனால் அவர்கள் ஒரு கட்சியை நடத்தினார்கள். அது ஒரு விசித்திரமான கட்சி. அந்தக் கட்சியிலே ஆயிரக்கணக்கானவர்கள், லட்சக்கணக்கானவர்கள் சேர்ந்தார்கள். அந்தக் கட்சியிலே அங்கத்தினர்களாக உள்ளவர்கள், சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கோ, பரராளுமன்றத் தேர்தலுக்கோ போட்டியிடக்கூடாது என்று அவர்கள் நிர்ணயித்திருந்தார்கள். அப்படி நிர்ணயித்திருந்தும், லட்சோபலட்சம் பேர்கள் அந்தக் கட்சியில் சேர்ந்தார்கள் என்றால், தாங்கள் செய்யும் பணிக்கு எந்தவிதப் பிரதிபலனும் கிடைக்க வழியில்லை என்று தெரிந்தும் சேர்ந்தார்கள் என்றால், மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற மனப்பான்மையிலே தங்களைத் தாங்களே மக்கள் சேவையில் அர்ப்பணித்துக் கொண்ட கொள்கையைக் கொண்டவர்களாக அமைந்திருந்தார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் சேவையில் ஈடுபடுகின்றவர்கள் தான் தலைசிறந்த தலைவர்களாக உருவெடுக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [1974 சனவரி 18]

பண்புடையவர்களை பெரியார் அவர்கள் உருவாக்கினார்கள். அந்தப் பாசறையில் பயின்றவர்கள் தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், நமது கலைஞர் அவர்களும். இப்படிப்பட்ட பல சிறந்த தலைவர்களை உருவாக்கித் தந்த பெருமை பெரியார் அவர்களைச் சாரும்.

பெரியார் அவர்கள் அரசியல்வாதியா, சீர்த்திருத்தவாதியா என்ற கேள்வியை முதலிலே சொன்னேன். அவர்கள் அரசியல்வாதி இல்லை, சீர்த்திருத்தவாதிதான் என்று பலர் சொல்வார்கள். ஆனால் ஒன்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1963 ஆம் ஆண்டிலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் நான் விவாதித்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது தமிழ்நாட்டிலே திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களின் அமைச்சரவை ஆண்டுக்கொண்டிருந்தது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள், “இந்த காங்கிரஸ் அமைச்சரவையை ஆட்சியிலிருந்து இறக்க வேண்டும் என்று நான் எவ்வளவோ பாடுபடுகிறேன். அது முடியாமட்டேன் என்கிறது. இந்த ஆட்சியை எப்போதோ சாய்த்திருக்கலாம். அப்படி சாய்க்க முயற்சி எடுக்கும்போது ஒருவர் முட்டுக்கொடுத்து விடுகின்றார். ஒரு தனி மனிதருடைய ஆதரவின் காரணமாக, இந்த ஆட்சியைக் கீழிறக்க முடியவில்லை” என்று சொன்னார்கள். பெரியார் அவர்கள் அரசியல்வாதி இல்லை என்றாலும், அரசியலில் அவருக்கு இருந்த செல்வாக்கு எத்தகையது என்பதை இந்த வாசகத்தின் மூலம் நாம் உணரமுடிகின்றது.

பெரியார் அவர்கள் இஸ்லாமிய பொதுமக்களிடத்திலே போன்று கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். கடவுளை அவர்கள் நம்பினார்களா இல்லையா என்ற சர்ச்சைக்கு நான் போகத் தயாராயில்லை. ஆனால் நபிகள் நாயகம் அவர்களின் பிறந்தநாள் விழாக்களில் அவர் ஆர்வத்துடனும், அன்புடனும் கலந்துகொண்டு தீவிரமாகப் பேசிய நல்ல பல பேச்சுக்களை நான் கேட்டிருக்கிறேன். அத்தகைய பெரியார் அவர்கள் நம்மிடமிருந்து பிரிந்துவிட்டார்கள் என்பதற்காக என் சார்பிலும், எல்லோர் சார்பிலும் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வாழ்க பெரியார் நாமம். வாழ்க பெரியார் புகழ்.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Hon. Chairman, Sir, may I join, in all humility, in paying my tribute to one of the greatest men of the nineteenth and the twentieth centuries? In fact, the nineteenth century has witnessed the birth of great rationalists, amongst whom were Robert Ingersol, Periyar Ramaswami and Lord Bertrand Russell. In India, where we are bound by tradition

1974 சனவரி 18] [Thiru A. R. Damodaran]

and also by the rules of orthodoxy, Periyar Ramaswami was like a breath of fresh air. If to-day, Sir, we have thousands of people with the scientific spirit of inquiry—inquiring into the various prejudices that beset our country—not a little of it is due to the outstanding work done by such great social reformers as Periyar Ramaswami.

My family, Sir, if I may bring in a personal note, was intimately associated with Periyar Ramaswami for over five decades. My father, in spite of his orthodoxy, was a great admirer of Periyar Ramaswami. In fact, when my father was asked to preside over the eighty-fifth birthday of Periyar Ramaswami, he considered it a great privilege and an honour to be associated with a man who had done so much for the backward communities of our country.

Today, Sir, there are many political leaders who have come to the forefront and who have assumed the mantle of political leadership, not because India achieved Independence, but because of the great fight that Periyar Ramaswami had been waging for over seventy years for the cause of the backward communities, for the cause of the underdog, for the cause of those who stood oppressed by various prejudices that had crept into the life of our nation—not because religion ordained it, but because superstition and rituals played a dominant part in suppressing the true tenets of religion and substituting it with false premises leading to the oppression of millions of our countrymen. If today, Sir, there are thousands of Tamilians who can lift their heads in pride and say that they can play their part in the Government of our country, not a little of it is due to the outstanding work done by Periyar Ramaswami.

My brother also—although he was a student in Cambridge and had just finished his M.A. (Tripos) and taken his Ph.D. when he returned to India in 1936—was, somehow or other, caught in the fascination of Periyar Ramaswami. I remember even today, although I was then a young lad of ten years old, many of the historic meetings addressed by him, that took place in the Marina Beach at Madras.

Sir, Periyar Ramaswami was a great fighter, not only against religious superstition and prejudice, but also against another malaise. He was able to predict, even in 1937, the dominance

[Thiru A. R. Damodaran] [1974 சனவரி 18]

of one language over the other languages of India. If today, Sir, we in Tamil Nadu, we in West Bengal, we in other parts of India, who do not accept the dominance of that particular language, are able to announce our views with freedom and without fear, not a little of it is due to the great struggle that Periyar Ramaswami launched in 1937 and which, today, has seen its fruition in the Nehru assurance that all the fourteen languages of India would have their due places in the Constitution of our country.

If today, Sir, we grieve the death of Periyar Ramaswami, although he was 95 years of age, it is because to many of us Periyar Ramaswami was indestructible; we could never visualise his demise. We thought that even though lesser men may die, Periyar Ramaswami would continue for ever, as he did even till the last week before his death. Sir, just one month before his demise, Periyar Ramaswami had come to Cuddalore and he had addressed a public meeting for over one hour and we were all aghast that a man of his age, with his illness, could have had the outstanding courage to carry on the great social work of which he was so dedicated and sincere a leader.

Today, Sir, all that I can say is that if our political leaders could display a fraction of his great integrity and political honesty, our country would be a much better place and our States would be much better governed. I have no doubt, Sir, that the present Government of Tamil Nadu, consisting as it does of the sincere followers of this great leader, will carry on his great tradition and fight for all that they consider truly and really necessary from the point of view of the people.

I join, Sir, in paying my tribute to one of the great reformers of our age. Thank you.

(பிற்பகல் 4-40)

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய மறைவை அடுத்து, டாக்டர் முதல்வர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் இரங்கல் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து பெரியார் அவர்களுடைய வாழ்க்கையைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூறினார். அதை அடுத்து மற்ற தலைவர்களும், பெரியார் அவர்களுடைய தொண்டையும், அவருடைய கொள்கைகளையும் அந்தக் கொள்கைகளில் அவருக்கு இருந்த உறுதிப்பாட்டையும் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். நானும்

1974 சனவரி 18] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி]

பல காலம் அவருடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவன். பல கூட்டங்களில் அவரோடு நான் சென்று பேசியிருக்கிறேன். அப்பொழுதெல்லாம் அவர் மணிக்கணக்கில் பேசுவது உண்டு. ஆனால் எதைப்பற்றிப் பேசினாலும், ஒரு புதுக் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய திறமை உடையவர் அவர். அவரது பேச்சுக்கள் எப்படி இருக்குமோ என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்து சாதாரண அடித்தளத்திலிருந்த மக்கள், எழுதப் படிக்கத் தெரியாத மக்கள் ஆர்வத்தோடும், ஊக்கத்தோடும், உணர்வோடும் மணிக்கணக்கில் அவர் சொல்கின்ற கருத்துக்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்ததை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அதை யெல்லாம் பார்த்து பெரு மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறேன். சிறந்த பேச்சாளர், மக்களிடம் நேரிடையாக எதையும் சொல்கின்றவர் பெரியார் ஒருவர்தான். உள்ளங்களைத் தொடுகின்ற முறையில் பேசுகின்றவர் அவர்தான். அதனால்தான் தமிழகத்தில் அவர் தூற்றாண்டுக்குமேல் அவரைப் பின்பற்றி, போற்றி, பாராட்டி அவரது தொண்டை நாம் அனைவரும் மனதில் வைத்துக் கொண்டாடுகிறோம். குறிப்பாக அவர் செய்த தொண்டு பின்தங்கிய மக்களுக்குப் பயன்பட்டது. மூட நம்பிக்கைகளிலும், மற்ற சமூகங்களின் கட்டுப்பாடுகளிலும் ஆதிக்கத்திலும் புதைக்கப்பட்டுக் கிடந்தவர்கள், பெரியார் அவர்களுடைய கடுமையான பிரசாரங்களை எல்லாம் மூலை முடுக்குகள், கிராமங்கள் எல்லாவிடங்களிலும் கேட்டு ஒரு விழிப்பைப் பெற்றிருக்கின்றனர். அந்தப் புரட்சியை உண்டாக்கியவர் பெரியார் அவர்கள்தான் என்றால் மிகையாகாது. நான் பல கூட்டங்களுக்கு அவருடன் சென்றிருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டு மக்களுக்குச் சிறந்த தொண்டைச் செய்தவர். தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு மட்டுமல்ல அவரது மறைவால் ஏற்பட்ட இழப்பு. இன்றையதினம் நாடு பூராவும் அவருடைய மறைவைக் குறித்து வெளியிடப்பட்டுள்ள அனுதாபச் செய்திகளைப் பார்த்தால், மத்திய அரசு, மாநில அரசுகளின் முதலமைச்சர்கள் எல்லோருடைய செய்திகளையும் பார்த்தால், எந்த அளவுக்கு அவருடைய சேவையை நாடு அங்கீகரித்திருக்கிறது, மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரிய வருகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு தலைசிறந்த தலைவரை நாம் இழந்து விட்டோம். அவர் விட்டுச் சென்ற கருத்துக்களையும், கொள்கைகளையும், இயக்கங்களையும் நாம் தொடர்ந்து ஊக்குவித்து, பின்பற்றி நடக்க வேண்டும். தமிழக அரசு அவருடைய மறைவை அரசாங்க மரியாதையோடு நடத்தி வைத்ததற்கு என்னுடைய நன்றியை இந்த அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பெரியார் அவர்கள் பேசுகின்ற கூட்டங்களில் எல்லாம் என்னென்ன விதமான குழப்பங்கள் வரும் என்று சொல்ல முடியாது. நான் பலவிதமான குழப்பங்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். அதையெல்லாம் லட்சியமே பண்ண மாட்டார். ஒடி விடலாம், தப்பித்துப் போய்விடலாம் என்று நினைத்தவர் அல்ல. சில

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி] [1974 சனவரி 18]

நேரங்களில் கூட்டத்திற்கு போலீஸார் அனுமதி பத்து மணியோடு முடிந்து விடும். மைக்கை எடுத்து விடுவார்கள். உடனே கூடியிருப்பவர்களைப் பார்த்து கிட்டே வந்து உட்காருங்க, கிட்டே வந்து உட்காருங்க, நான் நல்லபடி பேசுகிறேன் என்று மக்களை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு மைக் இல்லாமலேயே பேசுவார். போலீஸ்காரர்கள் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும், அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு போகட்டும், அவர்கள் மேல் கோபம் கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டு, தொடர்ந்து கூட்டத்தை நடத்துவார். அதைப் பார்த்து நான் பெருமைப் பட்டிருக்கிறேன். அவ்வளவு பெரிய தலைவர். அவருடைய நினைவை நாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, தமிழகத்தில் அவருடைய தொண்டை நாம் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை எனக்கு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியையும் வணக்கத்தையும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆர். சக்தி மோகன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, 19-ஆம் நூற்றாண்டில் பிறந்து, 20-ஆம் நூற்றாண்டின் முக்கால் பாகம் வரையில் வாழ்ந்து, மனித சமுதாயத்திற்கு வழி காட்டிய அதிசய புருஷர், பெருமைக்குரியவர் பெரியார் அவர்கள். இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து தமிழ் சமுதாயத்திற்கு மட்டுமல்ல, மனித சமுதாயத்திற்கே நல்ல வழிகாட்டியாக நின்று வாழ்விக்க வேண்டிய பெருந்தகை, நம்மிடையேயிருந்து பிரிந்து விட்டார். அவருடைய மரணத்தை மக்களுக்கெல்லாம் நினைவூட்டும் வகையில் இந்த அவையில் இரங்கல் தீர்மானத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார். இந்தத் தீர்மானத்தை, எல்லோரையும்போல், எனது கட்சியின் சார்பாக நானும் ஆதரித்து, பெரியார் அவர்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பெரியார் அவர்களைப்பற்றிப் பேச வேண்டுமானால், அதற்குரிய அனுபவமும் அறிவாற்றலும் எனக்கு இல்லை. அவர் ஒரு சகாப்தம் என்பது மட்டுமல்ல, ஒரு நூற்றாண்டு கண்டவர். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவர் கலந்து கொள்ளாத தேசிய சமுதாய சீர்திருத்த இயக்கமே இல்லை. அவர் கால் பட்டு, கை பட்டு அறிவை ஊட்டாத சமுதாயச் சீர்திருத்தமே இல்லை. ஆகவே, அவர் கலந்து கொண்ட இயக்கங்களுக்கெல்லாம் நாம் விளக்கம் அளிக்க முடியுமே தவிர, விமர்சிக்க முடியாது. அவ்வளவு பெரியவர். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் சிலர் அவரோடு கலந்து போராட்டங்களில் பங்கு கொண்டவர்கள். அவர்கள் அந்த அனுபவத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். தூதிர்ஷ்டவசமாக அந்த அனுபவம் எனக்கு இல்லை.

1974 சனவரி 18]

[திரு. ஆர். சக்தி மோகன்]

ஆனால் ஒரு காலத்தில் சர்வாதிகாரத்தின் கோரப்படியில் சிக்கியிருந்த ஆன்மீகத்தை ஜனநாயகப்படுத்தியவர் பெரியார் அவர்கள்தான். ஆன்மீகத்தைப்பற்றி தவறாகவோ குற்றங்குறையாகவோ யாரேனும் பேச முடியுமா, நினைக்க முடியுமா, என்று இருந்த காலத்தில், அதற்கு ஜனநாயகச் சக்தியை ஏற்படுத்தி சர்வாதிகார ஆன்மீகத்துக்கு எதிர்ப்புச் சக்தியாகத் தம்மைத் தயாரித்துக்கொண்டு பலமாக எதிர்த்தவர் பெரியார். வாதியையும், வாதி வக்கீலையும் விட பிரதிவாதியும், பிரதிவாதி வக்கீலும் சிறந்த திறமைசாலிகளாக இருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் பெரியார் அவர்கள் ஆன்மீகத்தை எதிர்க்கும் பலமான பிரதிவாதியாக பல போராட்டங்களைக் கண்டது மட்டுமல்ல, ஓரளவுக்கு மனித சமுதாயத்தை பாதிக்காத அளவுக்கு எழுச்சிகளை உண்டாக்கியவர். அந்த அளவுக்கு ஆன்மீகத்திற்கு நல்ல ஜனநாயகத் தன்மையைக் கொடுத்தவர் என்ற முறையில், நான் பல நாட்கள் அவரைப்பற்றிச் சிந்தித்திருக்கிறேன். அவரைப்பற்றிக் கட்டுரைகள் வாயிலாக எழுதியிருக்கிறேன். இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், அவர் தனது வாழ்க்கையில் சந்தித்த சவால்கள் பல ஆயிரம். அதேபோல் அந்தச் சவால்களைச் சமாளித்த சம்பவங்கள் பல்லாயிரம். ஆனால் எதிலேயாவது வெற்றி கண்டிருக்கிறாரா? இது தெளிவுபடுத்தித் தீராத கேள்வியாகும். அவர் போராடிக்கொண்டே இருந்தார். அவருடைய போராட்டம் ஓயவில்லை. போராட்டம் ஓயாமலேயே இறந்துவிட்டார். ஆகவே வெற்றிக்கு அடையாளம் காட்ட முடியாது போனாலும், தோற்றார் என்பதற்கும் யாரும் விளக்கம் அளிக்க முடியாது. ஏனெனில் கடைசி வரையில் போராடிக்கொண்டே இருந்தார். போராட்டம் ஓயவில்லை. ஆகவே அவர் தோற்கவில்லை. ஏறத்தாழ 1,200 இருள் சூழ்ந்த அமாவாசைகளைக் கண்டிருக்கிறார். அதேபோல் 1,200 ஒளி மிகுந்த பெளர்ணமிகளைப் பார்த்திருக்கிறார். அத்தனை அனுபவம் பெற்ற பெரியாராக இருந்தார் என்பது மட்டுமல்ல, ஒரு பெரிய சமுதாய சீர்திருத்தத் தலைவராகவும் விளங்கினார். அன்றையதினம் இந்தியாவில் வைசிராயாக இருந்த லார்டு இர்வின் பல கூட்டங்களில் கூறியதாக நான் பத்திரிகைச் செய்திகள் மூலம் அறிகிறேன். இவ்வளவு பெரிய இந்தியாவில் எவ்வளவு பெரிய தலைவர்கள் பலர் இருந்தாலும்கூட, ஆங்கிலேய ஆட்சி பார்த்து பயப்பட வேண்டியவர்கள் நான்கு பேர்கள்தான். அவர்களில் ஒருவர் வீர சவர்க்கார், மற்றொருவர் நேதாஜி சுபாஸ் சந்திர போஸ், இன்னொருவர் ஜனப் ஜின்னா. அடுத்தது ஈ. வெ. இராமசாமிப் பெரியார் அவர்கள். இந்த நான்கு பெருந் தலைவர்களும் கொண்ட கொள்கைகளை விடாதவர்கள். அவர்கள் தங்களுடைய வாதங்களை வெற்றி பெறுகிறவரை சொல்லிக்கொண்டேதான் இருப்பார்கள். தாங்கள் எடுத்துக் கொண்ட காரியங்களை நிறைவேற்றாமல் தமது போக்கை மாற்றியமைத்துக்

[திரு. ஆர். சக்தி மோகன்]

[1974 சனவரி 18]

கொள்ள மாட்டார்கள். அவ்வளவு சக்தி வாய்ந்த தலைவர்கள். ஆங்கில அரசாங்கம் பயப்பட வேண்டுமானால், அந்த நான்கு தலைவர்களுக்கு மட்டும் தான் பயப்பட வேண்டும் என்று லார்டு இர்வின் அன்றே பல கட்டங்களில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கடைசி வரையில், ஏறத்தாழ நாற்பது, ஐம்பது ஆண்டு காலம் ஆண்டவனுக்கே சவால் விட்டவர். வறட்டுத் தனமாகவோ முரட்டுத்தனமாகவோ அல்ல. ஆண்டவன் கொள்கைகளை வைத்தே ஆண்டவனுக்கு சவால் விட்டார். பகவத் கீதையில் ஒரு சுலோகம் இருக்கிறது. 'பக்தர்கள் விரும்பினால் என்னை வாழ்த்தட்டும், விரும்பாவிட்டால் என்னை வசையட்டும் இரண்டும் எனக்கு ஒன்றுதான். ஆனால் ஒன்றுமே செய்யாமல் சும்மா இருப்பவனே எனக்குப் பிடிக்காதவன்' எனக் கூறப் பட்டிருப்பதாக பெரியவர்கள் கூறக் கேட்டிருக்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் பெரியார் அவர்கள் ஆண்டவனைத் திட்டியே ஆயுளை வளர்த்துக்கொண்டார்; ஐஸ்வர்யத்தையும் பெருக்கிக் கொண்டார். அதிலும் ஆண்டவனை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு எதிர்த்தாரோ அந்த அளவுக்கு மனதில் ஆண்டவனை ஆதரித் (பிற்பகல் 4-50)

தாரோ என்னவோ, தெரியாது. அவர், பெற்றோர் இட்ட பெயரை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. வேறு பல தலைவர்கள் தங்கள் பெயர்களை மாற்றிக்கொண்டாலும் அவர் மாற்றிக்கொள்ளவில்லை. கடைசிவரையில் பெற்றோர் தனக்கிட்ட பெயரையே உறுதிப்படுத்திக்கொண்டார் அவரைப் பொறுத்த வரையில் தெய்வீக ராமனைக் கடைசிவரைக் கடுமையாக எதிர்த்தார்; சாமியையும் எதிர்த்தார். ஆனால் அவர், அவரளவில் ராமனையும் இழக்கவில்லை; சாமியையும் இழக்கவில்லை. நாம் தான் அவரை இழந்து விட்டோம். நாடு அவரைப் பறிகொடுத்துவிட்டது. அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் துக்கத்தைக் கூறி, அவருடைய ஆன்ம சாந்திக்கு ஆண்டவனை வேண்டி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, இன்று மாண்புமிகு முதல்வரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இரங்கல் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். தமிழகத்தின் தனிப் பெரும் தலைவர் பெரியார் அவர்கள் மறைந்துவிட்டது குறித்து தமிழகமே ஆரூத் துயரத்தில் ஆழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த நிலையில் நாம் இந்த அவையிலே ஒரு இரங்கல் தீர்மானம் கொண்டுவந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். தந்தை பெரியார் அவர்கள், வெண்தாடி வேந்தர் என்றும், பகுத்தறிவுச் சிங்கம் என்றும், வைக்கம் வீரர் என்றும் பாராட்டப்பட்ட ஒரு பெரும் தலைவர். அவரை இன்றைக்கும் படத்தில் பார்த்தால், ஒரு சிங்கம் போல காட்சியளிப்பார். சிங்கத்தினுடைய பிடரி மயிர் போன்று, அவருடைய

1974 சனவரி 18]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

தாடியும், தலையிலே முடியும் அவருக்கு இருந்து வந்தது. அவரது தோற்றம் ஒரு சிங்கத்தினுடைய தோற்றமாகவே இருந்து வந்தது. சிங்கம் வீர கர்ஜனை புரிவது போன்று, தமிழகத்திலே அறியாயங்களைக் கண்டித்து, கடவுள் மூட நம்பிக்கைகளைத் தகர்த்தெறிந்து பல்லாயிரக்கணக்கான மேடைகளிலே தமிழ் மக்களைச் சீர்த்திருத்தம் செய்யும் முயற்சியிலே ஈடுபட்டார்கள். இன்றைக்குப் பெரியார் அவர்கள் தோன்றியிராவிட்டால், பிராமணர் அல்லாதார் சமுதாயம்—நான் பச்சையாகச் சொல்கிறேன்—அழிந்துவிட்டிருக்கும். தந்தை பெரியார் அவர்கள் நாடு பூராவும் மேடை மேடையாக ஏறி, கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி தமிழர் சமூகத்தினுடைய நல் வாழ்வுக்காக, மாற்றரின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபடுவதற்காக, இந்தச் சமுதாயம் முன்னேறுவதற்காகத் தன்னையே அர்ப்பணித்துக்கொண்டார். மூடப் பழக்க வழக்கங்களை ஒழிப்பதற்காக சில அரசாங்கங்கள் பெரிய சக்தியைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு தனி மனிதனை, ஒரு இயக்கத்தை உண்டாக்கிய பெருமை பெரியார் அவர்களைச் சாரும். அதிலே பயிற்சி பெற்றவர்கள்தான் இன்றைக்கு இங்கே இருக்கக்கூடிய முதலமைச்சரும், மற்ற அமைச்சர்களும் ஆவார்கள். தந்தை பெரியார் அவர்களிடத்திலே மாணவர்களாக இருந்தவர்கள்தான். அவர்களெல்லாம் தந்தை பெரியார் அவர்களால் வளர்க்கப்பட்டு, பகுத்தறிவுப் பாசறையிலிருந்து வெளியேறியவர்கள்தான். அவர்கள் இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள். தந்தை பெரியார் அவர்கள் இறந்த நேரத்தில், அவருக்கு அரசு மரியாதை கொடுக்கக்கூடிய அந்தஸ்தில் இருக்கக்கூடிய இந்த நேரத்தில், அவருக்கு அரசு மரியாதை தந்திருப்பது குறித்து தமிழ் சமுதாயமே மன நிறைவு கொண்டிருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தந்தை பெரியார் அவர்கள் மேடைகளிலே வந்து உட்காரும்போது, கல் வீசிய காட்சிகள் எத்தனையோ உண்டு. அந்தக் கல்லெறிகளுக்கும், சொல்லெறிகளுக்கும் கவலைப்படாமல், மேடையிலே முழங்கியவர் தந்தை பெரியார் அவர்கள்தான். சாதாரணமாக அவர் நின்று பேசிய காலம் போய், நாகாலியில் உட்கார்ந்து பேசும் காலம் வந்து, அதன் பிறகு படுக்கை போட்டு அதன்மீது உட்கார்ந்து பேசும் காலம் வந்து, பிறகு படுத்த படுக்கையாக இருந்து ஆஸ்பத்திரியில் உயிர் பிரியும்வரை, மக்களைச் சீர்திருத்த வேண்டுமென்பதற்காகவும், மக்களின் மூடக் கொள்கைகளை ஒழித்தால்தான் இந்த நாடு முன்னேறும் என்பதற்காகவும் தன்னையே அர்ப்பணித்துக்கொண்டார். நான் ஆரம்பப் பள்ளியில் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது. என்னுடைய மாமன் உயர்நிலைப் பள்ளியில் படித்துக்கொண்டிருந்தார். அவர்தான் தந்தை பெரியாரைப்பற்றி எனக்கு எடுத்துச் சொல்லுவார்கள்; பேரறிஞர் அண்ணாவைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லுவார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1974 சனவரி 18]

இன்றைக்கு இருக்கிற தலைவர்கள் அன்றைக்குப் பேசிய கருத்துக்களை எல்லாம், அவர்தான் எனக்கு எடுத்துச் சொல்லுவார். சுய மரியாதை இயக்கம்; அதன் பிறகு திராவிடக் கழகம், அதன் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருந்த காலத்திலெல்லாம் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி எங்கள் சிறு வயதிலே ஏற்பட்ட எண்ணங்களை அன்றைக்கும் மறக்க முடியாது. 1971 ஆம் ஆண்டு தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய சிலையை, திருச்சியிலே அவமானப்படுத்தினார்கள். அந்த நேரத்தில்தான், தமிழ் மக்களுக்கு, தமிழ் படித்த மாணவர்களுக்கு உணர்ச்சி பொங்கியது. தந்தை பெரியார் அவர்களை இப்படி அவமானப்படுத்துவதா என்ற ஒரு நிலையில் திரண்டு ஒரு ஊர்வலம் வந்து, “தந்தை அவர்களே, நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம்” என்று சொன்ன நேரத்திலேதான் தந்தை பெரியார் அவர்கள் மீண்டும் மன எழுச்சி பெற்று, ஒரு அறிகையை விடுதலைப் பத்திரிகையில் விட்டிருந்தார்கள். அந்தக் காலத்தில், அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டிருந்த என்னைப் போன்றவர்கள், அந்தப் பத்திரிகையைப் படித்த நேரத்தில்தான், எங்களுக்கு உணர்ச்சிகள் பொத்துக்கொண்டு வந்தன. இப்படியும் ஒரு தமிழ் சமூகத்தினுடைய விடிவெள்ளியை அவமானப்படுத்தும் நிகழ்ச்சி தமிழகத்திலே, அவர் கண் எதிரிலேயே நடப்பதா என்ற உணர்ச்சிகளெல்லாம் அன்றைக்கு உந்தப்பட்டன. தந்தை பெரியாரை அவமானப்படுத்த நினைத்தவர்களெல்லாம், இவர் சொன்ன சொற்களுக்கு எதிராக போர்க்கொடி தூக்கியவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு அவரைப் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், அவர் எந்தக் கொள்கைக்காக உழைத்தாரோ, அந்தக் கொள்கையில் நேர்மையோடு இருந்தார். நேர்மையிலிருந்து சற்றும் வழுவாமல் தன்னுடைய கொள்கைப் பிடிப்புக்காகக் கடைசிவரை போராடினார். அந்தப் போராட்டத்திலேயே இறுதி மூச்சையும் விட்டிருக்கிறார்.

1972-ம் ஆண்டு செந்துரையில் ஆசிரியர் கூட்டணி மாநாட்டுக்கு அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் தந்தை பெரியார் அவர்களை காரிலிருந்து கூட்டி வந்தார்கள். 2, 3 பேர்கள் தூக்கி வந்தார்கள். ஒரு டியூபும் அவருடைய வயிற்றிலிருந்து தொங்கிக்கொண்டு வந்தது. அதை ஒருவர் எடுத்துக் கொண்டு வந்தார். அவரை மேடையில் உட்கார வைத்தார்கள். மேல் மூச்சு ஐந்து நிமிடம்வரை ஓயவில்லை. பிறகு அமைதியானதும், மாநாட்டின் தீர்மானங்களை எனக்குக் கொடுங்கள் என்று கேட்டார். அவருக்குக் கண்பார்வை சரியில்லை. பெரிய லென்ஸ்-ஆக எடுத்து, கடைசிவரை பொறுமையாக எல்லாத் தீர்மானங்களையும் படித்து, கூட்டத்தின் கடைசியில் அவைகளுக்குப் பதிலளித்தார். தந்தை பெரியார் அவர்கள் கடைசிவரை உழைப்பையே நம்பி

1974 சனவரி 18]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

யிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்டவர் இந்த நாட்டிலிருந்து மறைந்துவிட்டார்கள். இன்றைக்கு ஒரு பெரிய நாடு, அமெரிக்க வல்லரசுடன் கை கோத்துக் கொண்டிருக்கும் நாடு, இந்திய சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு விடுதலை பெற்ற நாடு—செஞ்சின. 1948-லே விடுதலை பெற்ற அந்த நாடு இன்றைக்கு உலக நாடுகள் பாராட்டக்கூடிய அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிற தென்னாலும்கூட, அந்த நாட்டில் சகல சக்திகளும், அரசியல் செல்வாக்கும் சேர்ந்த கடுமையான பிடியோடு ஒரு கலாச்சாரப் புரட்சியை நடத்தினார்கள். அந்தக் கலாச்சாரப் புரட்சி மூடப் பழக்க வழக்கங்களை அறவே ஒழிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான். அந்தக் கலாச்சாரப் புரட்சி கடைசியில் தோல்வியுற்றது என்று அதனுடைய தலைவராக இருக்கக் கூடிய மா-சே-தூங் சொல்கிறார். அது வெற்றி அடையவில்லை; இன்னும் 100 கலாச்சாரப் புரட்சிகள் செய்தாக வேண்டுமென்று ஒரு அரசாங்க இயந்திரத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பவன் சொல்கிறான். தந்தை பெரியார் அவர்கள் தனி மனிதனை ஒரு இயக்கத்தை, அரசியல் ஆசாபாசங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு வைத்திருந்தார். தன்னுடைய கொள்கை ஒன்றையே பிடிப்பாக வைத்துக்கொண்டிருந்தார். பதவி வேண்டுமானால் நீங்கள் கட்சிக்குப் போங்கள்; கொள்கை வேண்டுமானால் இங்கே இருங்கள் என்று தொண்டர்களுக்குக் கூறி, கடைசிவரை இருந்த தொண்டர்களை வைத்துக்கொண்டு, தமிழ் நாடு தனித்து வாழ வேண்டும்; அப்போதுதான் தமிழ்நாடு உருப்படும் என்ற கோரிக்கையை உறுதியாகச் சொல்லி வந்தார். அதற்காக எத்தனை இன்னல் வரினும் ஏற்பேன் என்று சொன்னார். அந்தப் பெரியவர், இன்றைக்கு அந்தக் கோரிக்கைக்காகப் போராடக்கூடிய நிலையில் இல்லாமல், சென்றுவிட்டார். இந்தத் தமிழ் சமுதாயத்திற்கு இன்னும் பல தலைவர்கள் தோன்ற வேண்டும். எத்தனை தலைவர்கள் தோன்றினாலும், கருத்துக்களை மேடைகளிலே தைரியமாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு தந்தை பெரியார் போல் ஒருவர் தோன்ற முடியாது என்பதுதான் என்னுடைய ஆணித்தரமான கருத்தாகும். ‘கடவுளை நம்பியவன் காட்டுமிராண்டி’ என்று தான் நினைக்கும் உண்மையை, பச்சையாக எடுத்துரைக்கும் வீரம் படைத்த தலைவர் அவர் ஒருவர்தான். மக்கள் அநியாயமாகப் பாழ்படுகிறார்கள் என்று தான் நினைப்பதை, மக்கள் மனதிலே பதியக்கூடிய அளவுக்கு எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய வராவார். யாரைத் திட்டுகிறாரோ, அவரையும் கூட்டத்திலே உட்கார வைத்துக் கொண்டு, நீங்கள் இப்படித்தான் என்று தைரியமாக எடுத்துச் சொல்லக்கூடியவர் பெரியார் அவர்கள்தான். இந்த நாட்டிலே அவரைத் தவிர வேறு ஒருவர் அப்படி இருக்க முடியாது என்பதுதான் என்னுடைய ஆணித்தரமான கருத்தாகும். தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய பூத உடல் மறைந்துவிட்டது. அவருடைய புகழுடல் என்றைக்கும் மறையாது. தமிழர் சமுதாயம் இருக்கும்

வரை மறையாது. தமிழர்களுடைய ரத்தத்தில் பெரியாருடைய எண்ணங்கள் ஊறியிருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அன்னருடைய குடும்பத்தாருக்கு ஆசிரியர் சமுதாயத்தின் சார்பாகவும், தமிழர் சமுதாயத்தின் சார்பாகவும் என்னுடைய இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, விடை பெறுகிறேன்.

(பிற்பகல் 5-00)

* தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, தமிழக வரலாற்றில் கடந்த 1,300 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து ஒரு போர், ஐரோப்பிய வேற்றுமைகளை மாற்ற வேண்டும், குலம் கோத்திரச் சண்டைகளை மாற்ற வேண்டும் என்று தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்தாலும், அதில் தமிழகத்திற்குக் கிடைத்தது தோல்விகள்தான். அந்தத் தோல்விகளினுடைய கடைசி எல்லையாக, தலைவர் பெரியார் அவர்கள் பல்வேறு வரலாற்று அதிருப்திகளின் காரணமாக, கடுமையாக தமிழ் சமுதாயத்தில் தன்னுடைய கருத்துக்களை வைத்தார்கள். அவர்கள் தமிழக வரலாற்றில் ஒரு விடிவெள்ளியாக இருந்தார்கள். பல்வேறு குழுக்களாகப் பிரிந்து கிடந்த தமிழ் இனத்திற்கு, இனமானத்தை, இன ஒருமைப்பாட்டைக் கற்றுத் தந்த ஆசிரியராக விளங்கினார்கள். தமிழர்கள் யாராயினும், எந்தப் பேறு பெற்றாலும், அதைத் தானே பெற்றது போலக் கருதி மகிழ்கின்ற ஒரு இயல்பான பேருள்ளம் அவர்களுக்கு இருந்தது என்பதை அவர் காலத்திய தலைமுறை அறிந்தே மகிழும். அவர்களுடைய வாழ்நாள் முழுவதும், நம்முடைய திரு. ராஜாராம் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, ஒளிவு மறைவு இல்லாதது, ரகசியம் இல்லாதது, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக முகமன் இல்லாததாகக் கூட இருந்தது. பல சமயங்களில் இந்த மரபுகளையெல்லாம்கூட அவர் என் பொருட்டு, தனிப்பட்ட முறையில் ஒதுக்கி வைத்து நடந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள் என்று எண்ணுகின்றபோது, நான் மிகுந்த மனவேதனை அடைகிறேன். அவர் மேடையிலே பேசுகிறபோது 'எடவுள் இல்லை' என்ற அட்டைகளையெல்லாம் காட்டிப் பேசுவார்கள். எப்போதாவது நானும் அவர்களும் பேசுகின்ற சந்தர்ப்பம் வந்துவிட்டால், 'இன்றைக்கு சன்னிதானம் இருக்கின்றார்கள், இவைகளையெல்லாம் பார்க்கக் கூடாது, எடுத்து வை' என்று சொல்வார்கள்.

அதைப் போலவே ஒரு தடவை திருச்சிராப்பள்ளியில் படம் எடுப்பதற்கு ஒருவர் குடியிருப்புக்கு பெரியார் அவர்களும் நானுமாக இருந்தபோது வந்து கூப்பிட்டார்கள். உடனே பெரியார் அவர்கள் கூப்பிட்டவரைப் பார்த்துக் கண்டித்து, இதெல்லாம் முறையல்ல, வேண்டுமென்றால் இங்கேயே வந்து எடுத்துக்கொள் என்று கண்டித்துச் சொல்லிவிட்டார்கள்.

நாடு முழுவதும் அறிந்த ஒரு செய்தி. தற்செயலாக அவர்கள் குன்றக்குடி மடத்திற்கு வந்தபோது, வழக்கம்போல் அவர்களை திருநீறு அணிவித்து வரவேற்றார்கள். அவரும் அதை மிக மகிழ்வாக ஏற்றார். அதைப்பற்றி வெளியே

1974 சனவரி 18] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

பிரதிநிதிகளும், பத்திரிகை நிருபர்களும் கேட்டபோது, 'நான் திருநீறு அணிந்து கொண்டதனாலேயே அடிகளாருக்கு சில மரியாதைகள் கிடைக்கும் என்று சொன்னால், நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கின்றேன்' என்று சொன்னார்கள். பரந்த மனப்பான்மையோடு அவர்கள் தன்னுடைய கருத்து வேறுபாடுகளை மறந்துவிட்டு நடந்துகொண்டார்கள். அவர்கள் வட துருவம், தென் துருவம் போன்று இருந்த தலைவர்களிடத்திலெல்லாம் பழகிய வர்கள். மறை திரு. ஞானியார் அடிகள் திரு. வி. க. போன்றவர்கள் எல்லாம் நல்ல சமய நம்பிக்கை உள்ளவர்கள். மறைமலை அடிகள் அவர்களும் சமய நம்பிக்கையுள்ளவர்கள்.

கடலூர் திராவிடக் கழக மகாநாட்டைப் பொறுத்த வரையில், நான் திராவிடக் கழக வரலாற்றுப் புத்தகத்தில் பார்த்தது, திரு. வி. க. அவர்கள் முழு திருநீர் பூசிய நெற்றியோடு, நல்ல தூய வெள்ளாடை உடுத்தி, மேடையில் இருக்க, பெரியார் அவர்கள் கருப்பு உடை உடுத்தி மேடையிலே இருக்க, அந்த நிகழ்வு இருந்தது. இதெல்லாம் எதைக் காட்டுகிறது என்று சொன்னால், ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கையிலே எல்லோரும் ஒரணியில் இருந்தார்கள். தமிழர் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு பாரம்பரியமாக இருந்த பெருமைகளை, சிறப்பு களை எல்லாம் ஒரு மேல் ஆதிக்கக் குடியின் காரணமாக இழந்திருந்த அவல நிலைமையினைப் பார்த்து, சமய நம்பிக்கை உடையவர்கள், கடவுள் நம்பிக்கை உடையவர்கள் அனைவரும் கூடி, பெரியார் அவர்களுடைய தலைமையினை ஏற்று அந்தத் தலைமையின் கீழ் இந்தத் தமிழ் இனம் தன்னுடைய தனித்த மரபுகளைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று துடித்துப் போராடிக்கொண்டிருந்தது. அந்தப் போராட்டத்தில் அவர்கள் மிகக் கண்ணியமாக பலரை வைத்துக் கொண்டு நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள்.

1965-ல் ஒரு பெரிய போராட்டம். இந்தி எதிர்ப்பு அன்று நடந்தது. அப்போது அரசு என்மீது வழக்குத் தொடுத்தது. நான் எவ்வளவுதான் எதிர்த்துப் பேசியிருந்தாலும்கூட, எனக்காக சென்னையில் பெரியார், என் மீது களங்கம் ஏதாவது ஏற்படுமானால், நான் போராட்டம் நடத்துவேன் என்று அறிக்கை கொடுத்தார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய தலைவருடன் நான் பல காலம் வாழ வாய்ப்பு இல்லாமற் போய்விட்டதே என்ற கவலை மேலிடுகிறது. அது மாத்திரமல்ல, ஒரு தந்தையைப் போன்ற அரசாங்கத்தை நான் அவரிடம் உண்மையில் பெற்றேன். பெரியார் அவர்கள், யாரிடமும் பேரன்புடையவராகவே இருப்பார்கள். முதன்முதலாக அவருக்குத் திருக்குறளில் எவ்வளவு ஈடுபாடு உண்டு என்று பார்க்கலாம். ஒரு முறை நானும் அவர்களுமாக திருநெல் வேலி பொதுக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்வதற்காக மதுரையிலிருந்து திருநெல் வேலி வரையில் ஒரே காரில் சென்றோம். அப்போது பெரியார் அவர்கள்

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1974 சனவரி 18]

அவருடைய பையிலிருந்து ஒரு திருக்குறள் புத்தகத்தை எடுத்துக் கொடுத்தார்கள். என்னிடத்திலே குறிப்பிட்ட ஒரு திருக்குறளையும் எடுத்துக் கொடுத்துப் படிபுங்கள் என்றும் சொன்னார்கள்.

“குடிசெய்வார்க் கில்லை பருவம் மடிசெய்து
மானம் கருதக் கெடும்”

என்ற திருக்குறள் அது. ‘என்ன புரிகின்றதா?’ என்று கேட்டார்கள். நான் ஒரு உண்மையைச் சொல்கின்றேன். நமக்கும் திருக்குறள் நிறையத் தெரியும், புலவர் வகுப்புக்குப் படித்திருக்கிறோம். ஆனாலும், அன்றைக்கு பெரியார் அவர்கள் சொல்லிக் கொடுத்த பொருள்தான் எனக்கு அதிகமாகப் பிடித்தது. அது தமிழ்க்குடி ஆளாக வேண்டுமென்று நாம் உண்மையில் விரும்பினால் தமிழர்களுக்குள்ளேயே மானம், பெருமை, சிறுமை பார்க்கக்கூடாது. பெருமை, சிறுமை இவைகளையெல்லாம் நமது இனத்திற்குள்ளேயே பார்க்கிறது என்ற வழக்கம் இருக்குமானால், நம் காரியம் கெட்டுவிடும் என்று சொன்னார்கள், அதற்குப் பிறகு என்னுடைய வாழ்க்கையிலும் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. அங்ஙனம் ஏற்பட்ட மாறுதலுக்குத் தலைவர் பெரியார் அவர்களுடைய வாழ்க்கையே ஒரு பெரிய முன்மாதிரியாக இருந்தது. அவர்களுக்கு நீங்கா நினைவாக ஏதாவது செய்ய வேண்டும். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், இந்த அரசு ‘பெரியார் அவர்களுடைய அரசு’ என்று சொன்னார்கள். கடந்த 1,300 ஆண்டுகளாக இலக்கிய உலகத்தினாலும், சமய உலகத்தினாலும் செய்ய முடியாத மாறுதல்களை பெரியார் அவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று முயற்சித்தார்கள். அவர்கள் காலத்தில்கூட, நானே சொன்னால், நம் முதல்வர் அவர்கள் ஒருகால் வருந்தினாலும் வருந்தலாம். முதல்வர் அவர்களே தன்னுடைய கருத்தை ஒரு கடிதத்திலே எழுதியிருக்கின்றார்கள். ‘பெரியார் நம்மை வென்று விட்டாரா?’ என்று கேட்டு எழுதியிருக்கிறார்கள். ‘பெரியார் நம்மை வென்று விட்டாரா’ என்ற வினாவிலேயே இன்னும் அவர்கள் பயணம் முழுமை பெறவில்லை என்று தெரிகிறது. எனவே பெரியார் அவர்களுடைய நீங்கா நினைவாக இந்தத் தமிழ் சமுதாயம், இந்தத் தமிழக அரசு, தமிழ் சமுதாயத்தினுடைய ஜாதி முறைகளை, சமுதாயத் துறையிலே ஊறிக் கிடக்கின்ற சாதிக் கொடுமைகளை, வேற்றுமைகளை மாற்றுவதில் ஏதாவது பெரிய மாறுதலைச் செய்ய வேண்டும். என்னுடைய தெளிவான கணிப்பு, தமிழ் மக்கள் இந்த உணர்வைப் பெற்றிருக்கின்றார்கள் என்பதேயாகும். ஆனால் மேலாதிக்கக் குடியினுடைய செய்தித் தாள்கள் மற்ற சில அமைப்புக்களும் இதற்கு எதிராக இருப்பதனால், அரசு ஒரு ஆய்வுக் குழுவை நியமித்து, தமிழகம் முழுவதும் பயணம் செய்து—பலர் கருத்தைக் கேட்டறிந்து ஒரு ஆய்வறிக்கையினைத் தரும்படிச் செய்ய வேண்டும். நம்முடைய தமிழகத்தில், திருக்கோயில்களில், நிலவும் சாதி

1974 சனவரி 18] [தலத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

முறைகளைத் தமிழினத்தின் மரபுக்கு ஏற்றவாறு, தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்றவாறு எப்படி மாற்றியமைப்பது நல்லது என்பதை உடனடியாக அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இந்தப் பணியைச் செய்து இந்தத் தலைமுறையிலேயே சாதி வேற்றுமைகளை நாம் மாற்றத் தவறி விடுவோமானால், பெரியார் அவர்களுடைய பெருந்தொண்டுக்கு நாம் நன்றி செய்தவர்களாக இருக்க முடியாது. அந்த வகையில் நம்முடைய அரசு ஆழ்மான கவனம் செலுத்த வேண்டும். தனியே பேசுகின்றபோதும் சரி—மேடையிலும் சரி—மக்கள் ஆர்ப்பரிக்கின்றார்கள்; ஆர்வத்துடன் வரவேற்கின்றார்கள். ஆனால், அதற்கு செயல் உருவம் கொடுக்கின்றபோது, அவர்கள் செயல்பட முடியவில்லை; தொடர்ந்து வர மறுக்கிறார்கள். இந்த சமுதாய சீர்திருத்தத்தை அரசு நேரடியாகச் செய்யுமானால், மதசார்பற்ற அரசு அதைச் செய்கிறது என்று நிச்சயமாக கூக்குரலிடுவார்கள். எனவே மத நம்பிக்கை உடையவர்களை—சமயத் தலைவர்களையெல்லாம் கொண்ட ஒரு குழுவாக அமைத்து, சமய சீர்திருத்தம் பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதையறிந்து அதையே சட்டமாக்கிக் கொண்டுவருவதற்குரிய முயற்சிகளை இந்த அரசு விரைவாக மேற்கொள்ள வேண்டும்.

நான் அண்மையிலே என் ஊழியர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், “பெரியார் அவர்கள் நினைவாக ஒரு ஆண்டில், சாதி வேற்றுமைகளை ஒழிப்பதற்காக, நம் சமயத்தவர், நம் சமய ஊழியர்கள், சமயத் தலைவர்கள் எல்லாம் என்ன செய்ய முடியும் என்பதைப்பற்றி யோசித்துப் பாருங்கள், அந்தத் துறையில் நாம் வெற்றி பெற்றாலோழிய மாற்றமில்லை” என்றும், சாதி வேற்றுமை ஒழிப்புக் கருத்தை இயக்கமாக்க—போராட்டமாக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். பெரியார் அவர்களுடைய கடவுள் நம்பிக்கையைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு செய்தியை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 1971 ஆம் ஆண்டு என்று நினைவு, நான் வடலூரில் நடந்த தைப்பூச விழாவிற்குச் சென்றபோது, பலவாறாக கேள்விகள் கேட்டார்கள். குறிப்பாக பெரியார் அவர்களுடன் நமக்குள்ள உறவைப்பற்றிக் கேட்டார்கள். நான் மிகவும் கடுமையான முறையில் பதில் சொன்னேன். “நான் பெரியார் அவர்களையே கோயிலுக்கு அழைத்து வருகிறேன். நீங்கள் விரும்புகின்றதைப் போலவே அழைத்துக்கொண்டு வருகிறேன். சாதி வேற்றுமைகளை மட்டும் ஒழித்துவிடலாம் என்று முன்வந்து ஒப்புக்கொள்ளுங்கள். அப்படி முன் வந்தால் நானே பெரியார் அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு வருகிறேன். அப்படி அழைத்துவரத் தவறிவிட்டால், வடலூரில் பொட்டல் வெளியிலே, 12 மணி உச்சி வெயிலில் நிறுத்திவைத்து சவுக்காலேயே என்னை அடித்துச் சாக அடிக்கலாம்”, என்று அறைகூவல் விடுத்தேன். அப்படியும் அவர்கள் சாதி வேற்றுமை ஒழிப்பை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. காரணம் “யாதும்

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1974 சனவரி 18]

ஊரே, யாவரும் கேளிர்” என்று பாடிய பழங்காலம் தொட்டு, “சாதிகள் உண்டு என்று சொல்வானும் இருக்கின்றனாடா இருட்டறையிலே” என்று பாடிய பாரதிதாசன் காலம் வரையில், பாடல்களாகவும், பதவுரைகளாகவும், பொழிப்புரைகளாகவும் தான் நம் நாட்டில் வளர்ந்திருக்கிறதேயன்றி செயற்பாட்டு அளவில் இன்னும் வரவில்லை. இந்த செயற்பாட்டுக்கு பெரியார் அவர்கள் மிகக் கடுமையாக முயன்றார்கள். அந்த முயற்சிக்குத் தலை வணங்கி மரியாதை தெரிவித்து, அந்தப் பயணத்தை தொடர்ந்து முடிக்க வேண்டும். அதை இன்றைய இளை தலைமுறையில் செய்யத் தவறிவிடுவோமேயானால், காலம் அளித்த வாய்ப்பை, வழங்கிய வாய்ப்பை நாம் இழந்துவிடுவது போலாகும் என்பதை நான் நினைவுகூர்கின்றேன். பெரியார் அவர்கள் பிறவிச் சிந்தனையாளராகவும் மிகப் பெரிய கண்ணியமானவராகவும் இருந்தார்கள். யாரையும் அவர் கண்ணியமாக நடத்துவதில் தவறிவிட்டார் என்று சொல்ல முடியாது. இன்னும் தெளிவாகச் சொல்லப்போனால், அவர் மேடைகளில் பேசுகிறபோது பிறர் மனம் புண்படுகின்ற மாதிரிப் பேசினாலும், தனிப்பட்ட முறையில் பேசுகிறபோது, மிக அருமையாகப் பேசுவார். அதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். என்னுடன் உடனுறை எழுத்தராக ஒரு பார்ப்பனர் வந்திருந்தார். நானும் பெரியார் அவர்களும் ஓரிடத்தில் காபி அருந்துகின்ற நேரம் வந்தபோது, பெரியார் அவர்கள் அவருடைய அலுவலரை அழைத்து, ‘அந்த அய்யருக்கு ஒரு ஐயர் கடையிலே இருந்து வாங்கிக்கொண்டுவந்து கொடு’ என்று சொன்னார். அவர், தனக்கு பிடிக்காது போனாலும் மற்றவர் களுடைய பழக்க வழக்கங்களைப் பின்பற்றுகிறார். ஆனால், ‘அந்தப் பழக்க வழக்கங்களில் மற்றவர்கள் மாறுகிற வரையில் அவர்களை நிர்ப்பந்திக்கக் கூடாது’ என்பதைப் போல் சில மரபுகளை, சில நியாயங்களை அவர் கடைப் பிடித்துக்கொண்டிருந்தார் என்பது தெரிகிறது. ஆனால் அவர் தம்முடைய கொள்கைகளிலே விட்டுக்கொடுத்தவர் அல்லர்.

குறிப்பாக, தமிழினத்தின் தலைமுறையினரைச் சேர்ந்த இந்தத் தமிழக அரசு இன்று ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பதற்கு தந்தை பெரியார் அவர்கள் உறுதுணையாகவும் பாதுகாப்பாகவும் இருந்தார்கள். இன்று அந்த இளம் தலைமுறையினர் அவருடைய அவணைப்பிணை இழந்திருக்கின்றார்கள். சமுதாயத்தில் தமிழருக்கு ஒரு மரியாதையைத் தோற்றுவித்து நிலைநாட்டியவர் பெரியார் அவர்கள். அவர்களின் இழப்பைக் குறித்து ஆறுதல் சொன்னாலும், அது நாம் ஈடு செய்துகொள்ள முடியாத ஒரு இழப்பேயாகும்.

நம்முடைய திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, ஒரு பெரிய தலைமையினை, மலையையே நாம் கடைசியாக இழந்துவிட்டோம் என்ற ஏக்கம் பல நாட்களாகியும் நெஞ்சில் நிலைத்திருக்கின்றது. நம்மை அறியாமலேயே நமக்கு துன்பச் சுமை ஏற்படுகின்றது. அவர் விட்டுச் சென்ற பணிகளை

1974 சனவரி 18] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

தொடர்ந்து செய்து, அவருடைய அடுத்த ஆண்டு நினைவு விழாவை வெற்றி விழாவாக, சாதி வேற்றுமை ஒழிப்பு விழாவாக கொண்டாடத் தக்க வகையில் பணியினைத் தொடர வேண்டும். இன்றைய இளந் தலைமுறையினரும், தமிழ் சமுதாயமும் தமிழக அரசும் இன்னும் ஆழமாகச் சிந்தித்து எப்படிச் செயல்படுவதென்பதற்கு விரைவாகவும் துணிவாகவும் திட்டமிட்டு காரியங்கள் மேற்கொண்டு நிறைவேற்ற வேண்டும். பெரியார் அவர்கள் நினைவாகச் சாதி வேற்றுமையற்ற சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டும். அவர் இறந்துவிட்டார் என்று சொல்வதைவிட சில பணிகளை நம்மிடத்திலே விட்டுச் சென்றிருக்கின்றார், அவர் மீண்டும் வருவார், காண்பார் என்ற நம்பிக்கையோடு பணியாற்ற வேண்டும்.

அவருடைய ஆன்மா எல்லாம் வல்ல இறைவனுடைய திருவருளைப் பெற்று இன்ப அன்பில் திளைத்திட பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, பெரியார் அவர்கள் புகழ் வளர்க, வாழ்க என்று கூறி விடைபெற ஆசைப்படுகிறேன்.

(பிற்பகல் 5-10)

* திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, முதலமைச்சரவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை ஆழ்ந்த துக்கத்தோடும், கவலையோடும் என்னுடைய தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காந்தியடிகள் அரசியலில் புகுந்து ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை சில புது நெறிகளோடு தோற்றுவித்த ஆரம்பம் தொடங்கி இந்தியாவிலே வாழையடி வாழையென தலைவர்கள் தோன்றுகிற வரலாறு ஏற்பட்டது. பத்தரை மாற்றுத் தங்கங்களைப் போன்ற புனித தியாகிகளைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுக்கிற தொடக்கமாக ஒத்துழையாமை இயக்கம் அமைந்தது. அந்த ஒத்துழையாமை இயக்க காலத்தில் தமிழ் நாடு தந்த தலைவர்களிலே பெரியார் ஈ. வெ. ரா. அவர்கள் முதன்மையானவராகத் திகழ்ந்தார் என்பதிலே யாருக்கும் கருத்து வேற்றுமை இருக்க முடியாது. ஒத்துழையாமை இயக்கம் தந்த தலைவர்களுடைய பட்டியலிலே கடைசியாக நம்மிடமிருந்து விடைபெற்று விட்டவர் பெரியார் ஈ. வெ. ரா. அவர்கள் ஆவார்கள். ஏன், இந்தியாவிலேயே அவரோடு ஒத்துழையாமை சகாப்த தலைவர்களுடைய பட்டியல் முடிகிறது என்று சொல்லத் தக்க அளவிற்கு நீண்ட வாழ்வு, நிறை வாழ்வு வாழ்ந்து, அரசியலிலே பல சகாப்தங்களைப் படைத்து, வளர்த்து, தன் வாழ்வை அவர் முடித்துக்கொண்டுவிட்டார்.

பெரியார் அவர்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த காலத்தை முதல்வர் அவர்களும் எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் கருக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். எதில் அவர் ஈடுபட்டாலும் ஐயப்பாடு இல்லாமல் இரண்டறக்

கலக்கிற வழக்கம் அவருக்கு இருந்ததால், விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட போதும் தியாகத்தின் சிகரத்திற்குச் சென்று அவர்கள் பாடுபட்டார்கள். விடுதலைப் போராட்டத்திலிருந்து விடுதலைக்குப் பாடுபட்ட காங்கிரசிலிருந்து அவர் வெளியேறியது, அன்னியன் இந்த நாட்டை அடிமைப்படுத்தியதை ஆதரித்ததாகும் என்று நான் அன்றும் நம்பியதில்லை, இன்றும் நம்பவில்லை. விடுதலைக்குப் பாடுபட்டவர்களோடு ஒரு பெரிய மாறுபாடு, இந்தியாவிலே தோன்றிய சீர்திருத்தப் புரட்சியாளர்களுக்கு ஏற்பட்டது. இந்த நாடு அடிமைப்பட்டதே நம்மிடமுள்ள சமூகக் கொடுமைகளால்தான் என்ற எண்ணம் சமூகச் சீர்திருத்தக்காரர்களுக்கு உறுதியாக இருந்தது. மதவழிப் பட்ட மூட நம்பிக்கைகளாலும், ஜாதிவழிப்பட்ட ஏற்றத் தாழ்வு, உயர்வு தாழ்வு கொடுமைகளாலும், ஆணுக்குப் பெண் அடிமைப்பட்ட கொடுமைகளாலும், இந்தச் சமுதாயம் சுக்குநூறு உடைபட்டு, சிந்திச் சிதறிக் கிடந்ததன் விளைவாகத்தான் சில லட்சம் பேர்களான ஆங்கிலேயர்கள் நம்மை அடிமைப்படுத்த முடிந்தது என்ற முடிவிற்கு ஆராய்ச்சி மிக்க கருத்தோடு, ஆழ்ந்த சிந்தனையோடு, போதிய அனுபவத்தோடு அவர்கள் வந்தார்கள். அப்படி வந்தவர்களிலே போன நூற்றாண்டிலே ராஜாராம் மோகன் ராய், ராமலிங்க சுவாமிகள், சுவாமி விவேகானந்தர் போன்றவர்களை அறிவோம். இந்த நூற்றாண்டிலே பெரியார் ஈ. வெ. ரா. அவர்கள் எல்லோரையும் விட ஒரு படி மேலே போனார்கள். அவர்கள் மதத்தை ஒத்துக்கொண்டு அதில் சீர்திருத்தம் காண முயன்றார்கள். இவர் மதத்தை மறுத்தால்தான் அடியோடு கொடுமைகள் ஒழியும் என்று எண்ணினார். ராமலிங்க சுவாமிகள் பல சீர்திருத்தங்களைச் சொன்னவர்.

“நால்வருணம் ஆச்சிரமம் ஆசாரம் முதலாய்
நவீனகலைச் சுரிதமெல்லாம் பிள்ளைவினை யாட்டே,
சாதியிலே, மதங்களிலே, சமய நெறிகளிலே
சாத்திரச் சந்தடிகளிலே கோத்திரச் சண்டையிலே
ஆதியிலே அபிமானித்து அலைகின்ற உலகீர்,
அலைந்து அலைந்து வினே நீர் அழிதல் அடிகலவே”

என்று சொன்னார். ஜாதியற்ற சமுதாயத்தை மட்டுமல்லாமல், மதமற்ற சமுதாயத்தைக் கூட படைக்க வள்ளல் பெருமான் விரும்பினார்.

அதற்காகப் பாடுபட சமரச சுத்த சன்மார்க்கச் சங்கத்தைத் தோற்று வித்தார். 19-ம் நூற்றாண்டிலே தோன்றிய ஆரிய சமাজம், பிரம்ம சமাজம் போன்ற சீர்திருத்த இயக்கங்களிலே ஒன்றாக அதை அவர் தோற்றுவித்தார். ஆனால், வடபுலத்திலே சீர்திருத்த இயக்கங்களுக்கு முதல் வருணத்தாரே கை கொடுத்தனர். அந்த அளவிற்கு, தென்புலத்திலே அவர்கள் கைகொடுக்காத காரணத்தினால் ராமலிங்க சுவாமிகளுடைய இயக்கம் அவர் காலத்திலேயே

1974 சனவரி 18] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

தோற்றுப் போய்விட்டது. அவர் படைத்த இயக்கியந்தான் மிஞ்சியது. அவர் விட்ட இடத்தில் தோன்றிய இயக்கமாகவே பெரியாருடைய சுயமரியாதை இயக்கம் இருந்தது என்பதை நான் பார்க்கிறேன்.

நம்முடைய தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் தாம் சன்னியாசியாக இருந்தும்—துறவியாக இருந்தும், கொஞ்சம் தைரியமாகவும், தாராளமாகவும் பெரியார் அவர்களோடு சென்றார்கள். அடிகளாருக்கும் முன்னோடியாக அவர்களே சொன்னது போன்று காஷாயம் பூண்டு, கடவுளை நம்பி, புராணச் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றிய ஞானியார் சுவாமிகள்தான் 'குடியரசு' பத்திரிகையைத் தொடக்கி வைத்தார் என்றால், இன்றைய ஆத்திக் உலகம் அதிசயப்படும். அந்த அளவிற்குத் துவாரடை பூண்டவர்களை, தெய்வத்தை நம்பியவர்களை, ஆசாரங்களை அன்றாட வாழ்க்கையிலே கடைபிடிப்பவர்களைக் கூட பெரியார் தன் பால் ஈர்த்துக் கொண்டார். அவருடைய நடைமுறைத் திட்டங்களிலே மாறுபட்டு அவர்கள் ஒதுங்கினாலும், அவருடைய கொள்கையிலே உடன்பட்டு, வாய்ப்பு நேர்ந்தபோது ஒத்துழைப்பது தங்கள் கடமை என்று கருதி வந்தார்கள். என்னைப் பொருத்தவரையில், திட்டத்திட்ட 80 ஆண்டுகள் அரசியலில் நான் இருந்திருக்கிறேன் என்றாலும், பெரியாருடன் ஒத்துழைக்கவோ, அவருடைய ஒத்துழைப்பைப் பெறவோ இயலாதிருந்தேன். ஒரு முறை அவர் என்னை ஈர்த்துக்கொள்ள முயற்சி செய்து பன்முறை என் இல்லத்திற்கு வந்தார், 1948-ல் நடந்த இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கத்தின்போது. ஆனால் அவர் அளவிற்குச் செல்ல என்னால் அன்று முடியாமல் போனது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: 1938 இலே.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: அது முதல் இயக்கம். 1948-இலே இரண்டாவது நடந்தது. அது, அள்ளிசெலிங்கம் அவர்கள் கல்வியமைச்சராக இருந்த காலம். பிறகு தட்சிணப் பிரதேச எதிர்ப்பு இயக்கத்தின்போது நான் அவர் தலைமையிலேயே இந்த இயக்கத்தை நடத்த வேண்டுமென்பதற்காக அண்ணா அவர்களால் வற்புறுத்தப்பட்டு, எப்படியாகிலும் பெரியார் அவர்களை இதில் இணைத்து விட வேண்டுமென்பதற்காக, நான் பெரியார் அவர்களை நெருங்கியபோது, சில கருத்து வேற்றுமைகளால் அவரால் என்னுடன் வர முடியவில்லை. ஆக, என்னைப் பொருத்த வரையில், அவரை நான் மதித்தவன், தத்துவ ரீதியாக அவரை வழிகாட்டியாக மாணசிகமாகக் கொண்டேன். ஆனால் இயக்க ரீதியாக, நடைமுறை ரீதியாக, அவரோடு நான் ஒத்துழைக்க முடியாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டது. அவருடைய வேலைத் திட்டங்களிலே, அவர் வகுத்துக் கொண்ட நடைமுறை விலே நான் மாறுபட்டிருந்தாலும் கூட, அவர் 'குடியரசு' பத்திரிகை நடத்திய நாளிலே அதைத் தொடர்ந்து படித்து வந்தேன். சமுதாயச் சீர்திருத்தக் கொள்கையிலே வள்ளலாரிடமும், வள்ளுவாரிடமும் என் காந்தி

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1974 சனவரி 18]

யிடமும் நான் பற்று வைத்துள்ள காரணத்தினால் பெரியாரின் சீர்திருத்தக் கொள்கையிலே பல எனக்கு உடன்பட்டவையாக இருந்தன. எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் மற்றவர்களும் சொன்னது போன்று அவர் ஒளிவு மறைவின்றி வாழ்க்கை நடத்தியவர்களிலே முதலாவதாக நின்றார். அவர் பொதுப் பணிக் காக நிறையப் பொருளிட்டினார். அந்தக் காலத்திலே அதைக் கேலி செய்தவர் களும், குறை சொன்னவர்களும் உண்டு. ஆனால், அப்படி ஈட்டிய பொருளிலே ஒரு கோடி ரூபாய் சேர்த்து, ஊதாரித்தனமாகச் செலவழிக்காமல், அதிலே சல்லிக்காசு கூட வீணடிக்காமல் சேர்த்த பணத்தை திரும்பவும் பொதுப் பணிக்கே கொடுத்து, ஒரு டிரஸ்ட் ஏற்படுத்தி விட்டுப் போனது, பொது வாழ்க்கையிலுள்ளவர்கள் பணத்திலே எவ்வளவு நாணயமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு அவர் உதாரணமாவார். அதிலே அவருக்கு ஒப்பு சொல்ல காந்தியடிகள் ஒருவர் தான் இருந்தார். ஒரு காந்திய வாதி என்ற முறையிலே பெருமையோடும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். யாரிடமும் நேரிலே வாதாடுகிறபோது அவர் எதையும் ஒளித்து மறைப்பதில்லை, கடுமையாக வாதாடுவார். ஆனால், பிறர் மனம் புண்படாமல் பேசுவார். அவர் மேடைப் பிரச்சாரத்திலே சில வார்த்தைகளை கடுமையாகப் பேசினாலும், தனிப் பட்ட தபர்களோடு வாதாடுகையில்—போராடுகையில், அவர் அத்தகைய பண்பைக் கடைப் பிடித்தார். 27 வயது அவரை விடக் குறைந்தவன் நான். என்னைப் பார்க்கிறபோது, அவர் எனக்குக் கொடுத்த மரியாதையை நான் மறக்க முடியாது. இனிமேல் இன்னொருவர் பிறந்து வரவேண்டும், அந்த மரியாதையை நான் பெறுவதற்கு. எனக்கு மட்டுமல்ல, அவரிடமிருந்து மாறு பட்ட யாருக்கும் இந்த மரியாதைதான். அவர் ராஜாஜி அவர்களோடு கொள்கை ரீதியாக சந்திக்கவே முடியாதவர். ஆனால் தனிப்பட்ட முறையில் இரண்டு பேரும் சந்தித்து விட்டால், அவரை இவர் வரவேற்கும்பொழுது, ஒரு அந்தனருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய முறையில் மரியாதை கொடுக்கிறாரோ என்று கருதக்கூடிய அளவிற்குக் கூட இவர் செய்வார். ஆக, பெரியவர்களை மதிப்பதிலே என்றுமே பின்வாங்கியதில்லை. இளையவர்களாக இருந்தாலும் கூட, பொதுப் பணியில் ஈடுபடுகிறவர்களையெல்லாம் கம்மால் மதிக்கத் தக்கவர்கள் என்ற பண்பாட்டைக் கடைப்பிடித்தார்.

நம்முடைய திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியது போன்று, அன்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், “இந்த அரசே பெரியாருடையது, அவருக்குப் பரிசாக அமைந்தது” என்று. அதை நிரூபிக்க, பெரியார் அவர்களுடைய வாழ்நாளின் முடிவில் கலைஞருக்கு ஒரு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அண்ணாவின் தம்பியார் என்ற முறையில், அமைச்சர்கள், பழைய சம்பிரதாயத்தைப் பார்க்காமல், ஒரு புதிய சம்பிரதாயத்தைப் படைக்கிறோம் என்று தெரிந்திருந்தும், சம்பிரதாயங்களையெல்லாம் மறுத்த பெரியா

1974 சனவரி 18]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

ருக்கு அரசியலிலே பழைய சம்பிரதாயத்திற்கு மாறுபட்ட ஒரு புதிய சம்பிரதாயத்தைப் படைத்து அவருக்கு மரியாதை காட்டிய அரசு. ஜனநாயகத்தையும், பிரதமரும் அவருக்குச் செலுத்திய அஞ்சலியிலிருந்து, இந்த ஆட்சி ஒன்றும் தவறு செய்துவிடவில்லை, தேச மக்களுடைய, சர்வ கட்சிகளுடைய கருத்தையே பிரதிபலித்தது, அவருக்கு அரசு மரியாதை காட்டியது என்பது புலனாகும். பெரியாரை இழந்ததில் ஏற்பட்ட வருத்தத்தை மறந்து. அவருக்கு இந்த அரசு மரியாதை காட்டியதில் நான் ஆறுதல் அடைய முடிந்தது. பெரியார் அவர்களுக்கு என் சார்பில், தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் அஞ்சலி செலுத்திக்கொள்கிறபோது ஒன்றைச் சேர்த்துச் சொல்வது பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுள்ள என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

(பிற்பகல் 5-20)

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், பெரியாருடைய சீர்திருத்தக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றி நாட்டை நல்லதி நடைபெற்றுப் பொறுப்பு ஏற்கத் தீர்மானித்திருக்கின்றது. திராவிடக் கழகம், அவர் விட்டுச் சென்ற நிதியினை வைத்து சீர்திருத்த இயக்கத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தத் திட்டமிட்டிருக்கின்றது. தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பிலே ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ளுவேன்; பெரியார் அவர்கள் வகுத்துக் கொண்டிருந்த அவரது வேலை முறைகள் அவருக்கே உரியவை. ஆனால், அவரது தத்துவங்கள் காட்டுக்குரியவை. அவர் எடுத்துச் சொன்ன சீர்திருத்தக் கொள்கைகள் நம் எல்லோருக்கும் பொதுவானவை. அவருடைய சீர்திருத்தக் கொள்கைகளை நாம் ஏற்று அமுல் நடத்த வேண்டும். தமிழரசுக் கழகம் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளுகின்றது. காலத்திற்கு ஏற்ப, நமது சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப மாறுதல் செய்யப்பட வேண்டும் என்று தமிழரசுக் கட்சியினத்தினராகிய நாங்கள் வலியுறுத்தினோம். அவரிடமிருந்து நாங்கள் பிரிந்திருக்க அதுதான் காரணம். கொண்ட கொள்கைகள் எவ்வளவு தான் நல்லவையாக இருந்தாலும், அது மட்டும் போதாது. அதை அடைவதற்கான வேலைத் திட்டங்களும் நல்லவையாக இருக்க வேண்டும் என்ற கார்தியடிகளின் கொள்கை வழிநின்று, வேலைத் திட்டங்கள்பற்றிக் கவலைப்படுபவன் நான். எனவே அதை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். அவருக்கு நாம் செலுத்தும் அஞ்சலி, வெறும் அனுதாபமாகப் போய்விடக் கூடாது. சுதந்திர இந்தியா பிழைக்க வேண்டுமானால், பெற்ற சுதந்திரத்தினை மக்கள் எல்லோரும் சமமாக அனுபவிக்க வேண்டுமானால், சமுதாயச் சீர்திருத்தம் மிகமிக இன்றியமையாதது என்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொண்டு, பெரியாரது சீர்திருத்தக் கொள்கைகள் வெற்றிபெற உங்கள் அனைவருடன் நானும் பங்கு கொள்வேன் என்று கூறி அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்துகின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள், எதிர்க் கட்சித் தலைவர், மற்ற கட்சித் தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள் ஆகியோரது உணர்ச்சிகளுடன் எனது இரங்கலையும் இணைத்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்] [1974 சனவரி 18]

தமிழகத்தின் தனிப்பெரும் தலைவர், தன்மான இயக்கத் தந்தை, அறிவுச் சுடரொளியான பெரியார் ஈ. வெ. ரா. அவர்கள் 1879-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். சிறு வயதிலேயே சாதி, சமய சர்ச்சையில் மாறுபாடு கொண்டு பள்ளிப் படிப்பை இடையிலேயே நிறுத்திவிட்டார். 1920 முதல் 1925 வரை காங்கிரசில் இருந்து, தமது 40-வது வயதிலேயே கோளத்தில் உள்ள 'வைக்கம்' என்ற ஊரில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குச் செய்த கொடுமைகளை எதிர்த்துப் போராடி. அதில் வெற்றி கண்டு, அண்ணல் காந்தியடிகளிடம் 'வைக்கம் வீரர்' என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார்.

1926-ஆம் ஆண்டு தன்மான இயக்கக் கழகத்தைத் தோற்றுவித்து, 1929-ஆம் ஆண்டு நீதிக் கட்சியுடன் இணைந்து, 1944-ஆம் ஆண்டு திராவிடர் கழகத்தை ஆரம்பித்தார். அடக்கு முறைகள், அச்சுறுத்தல்கள், வன்முறைகள் இவை அனைத்தையும் எதிர்த்து சிறைச்சாலை செல்ல அஞ்சாமல், கடவுள்-மதம்-புராணம் இவைகளின் பெயரால் விளையும் கொடுமைகளைக் களையப்பாடுபட்டு, சாதி உணர்வை எதிர்த்து சமுதாயச் சீர்திருத்தத்திற்காக சமூகத்தில் ஒரு பெரிய விழிப்புணர்ச்சியை எழுப்ப கடந்த 60 ஆண்டுகளாக அரும்பாடுபட்டார்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியது போல, தமிழகத்திற்கும், தமிழ் நாட்டு மக்களின் நல் வாழ்விற்கும் இன்னும் உலகத்திற்கேகூட என்று சொல்லலாம்—தந்தை பெரியார் அவர்கள் செய்துள்ள அரிய பெரிய காரியங்கள், ஆற்றியுள்ள தொண்டுகள், ஏற்படுத்தியுள்ள புரட்சிகரமான உணர்ச்சிகள் தலை சிறந்தவை. வரலாற்றில் பொறிக்கத்தக்க புதிய வரலாறு ஒன்றை அவர்கள் தமது பொதுத் தொண்டின் மூலம் நமக்கு அளித்திருக்கின்றார்கள்.

அன்றாது மறைவால் நம் நாடு ஒரு பெரும் தலைவரை இழந்துவிட்டது. இந்த இழப்பை கூடுசெய்ய இயலாது. அவரது மறைவிற்கு இரங்கல் தெரிவிக்கும் வகையில் உறுப்பினர்கள் இரண்டு நிமிடம் மௌனமாக எழுந்து நின்று இத்தீர்மானத்தை ஒருமனதாக நிறைவேற்றித் தருமாறு வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

(அவையினர் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நின்றனர்.)

தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

(பிற்பகல் 5-25)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மறைந்த தந்தை ஈ. வெ. ரா. அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையில் இந்த அவையை இத்துடன் ஒத்திவைத்து, சபை மீண்டும் 19—1—1974 பிற்பகல் 4 மணி அளவில் கூடும் என்று கூறி சபையை ஒத்திவைக்கிறேன்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.